

SLOVENSKI GOSPODAR

Iz haja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32—, polletno
Din 16—, četrtletno Din 9—, ino-
zemstvo Din 64—.
Poštno-čekovni račun štev. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravljanje: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inzeratom: Cela stran
Din 2000—, pol strani Din 1000—,
četrt strani Din 500—, $\frac{1}{4}$ strani
Din 250—, $\frac{1}{8}$ strani Din 125—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1—.

Konkordat v narodni skupščini sprejet!

JNSarko protikatoliško huiškanje sramotno propadlo.

JNS (Jugoslovanska nacionalna stranka) je po duhu in delu v neskladju in protivnosti s katoliškimi resnicami in načeli. Njen evangelij ni krščanstvo, marveč lažnivo svobodomiselstvo in naprednjajstvo. Njeni kolovodje se kot liberalci ne zmenijo ne za božje ne za cerkvene zapovedi, ki jih smatrajo samo kot ovire za svojo svobodo in njeno udejstvovanje. Vera, ako jo priznajo (mnogi med njimi so namreč popolni brezverci), jim je neko »sveto čustvo«, ki počiva nekje v nekem skritem kotičku notranjega človeka, ki pa je brez moči na razum, voljo in življenje. Čim bolj se kdo v življenu oddaljuje od Boga, vere in cerkve, tem večji naprednjak je po njihovem mišljenju. Za ljudi takih nazorov pravila krščanske morale, katoliški življenjski predpisi ne obstajajo. Kot častilci in izvrševalci načela: »namen posvečuje sredstvo«, smatrajo vsako sredstvo kot dobro, samo da jih vodi do cilja. Takšna je zlasti njihova politična praksa. Laž, kleveta, ovdruštvo jim je vsakdanje sredstvo. Eden izmed prvih očakov modernega liberalizma, brezverski francoski pisatelj Voltaire, jim daje ta-le spodbudni nasvet: »Lagati moraš kot hudič, ne s strahom, ne včasih, marveč nesramno in zmiraj. Lagajte, moji prijatelji, lagajte!« In res JNSarji lažejo po vzoru prvega lažnivca, brez strahu, brez sramu, brez prestanka. Koliko grdi laži, nesramnih klevet in podlih denunciacij je JNS nagromadila samo na ubogo Slovenijo in naše ljudstvo!

Liberalci so si v svesti, da to, kar ugajajo, ni katoliško, marveč direktno nasprotje katolicizma. Zato pa proglašajo vsak pojav katolicizma v javnosti in vsak prodor katoliške vere v javnem življenu kot klerikalizem. Borimo se ne zoper katoliško Cerkev, marveč zoper klerikalizem: tako slove njihov znani izgovor. Kako je ta izgovor docela laživ, dokazuje prav jasno njihovo sedanje nastopanje zoper konkordat = pogodbo, ki jo je sklenil rimski papež z našo državo, odnosno z vladom naše države. Tu ne gre za noben klerikalizem, tu gre za obstoj in življenske pravice katoliške Cerkve v Jugoslaviji. Za to gre, da postane katoliška Cerkev dejansko deležna enakopravnosti, katero ji na papirju zajamčuje ustava, da postane v resnici deležna tistih pravic, ki jih je naša država s posebnimi zakoni že priznala pravoslavnim, muslimanom, židom in protestantom. Neurejeni odnosi s katoliško cerkvijo bi mogli ustvariti in v

resnici ustvarjajo velike težave v notranjem življenju države, kakor tudi v zunanjepolitičnem oziru. Vprašanje konkordata je torej velevažno državno vprašanje. Katoliška cerkev ne zahteva za sebe nobenih predpravic, ona ni na poti kakšni drugi verski zajednici, ona samo zahteva, naj bo v tej državi tudi za njo pravica, ker je prepričana, da s svojim delom krepi temelje države. Pokojni kralj Aleksander je smatral vprašanje konkordata kot eno najvažnejših. Zato je naročil vladi, ki ji je načeloval Jevtič, naj čimprej dovrši pogajanja s sveto stolico ter z njo sklene konkordat. To se je zgodilo. Ko je Jevtičeva vlada padla, je prva Stojadinovičeva vlada, v kateri je bil general Peter Živkovič kot minister vojske, sprejela konkordat ter poslala pravosodnega ministra dr. Auerja v Rim, da konkordat podpiše. Na tem vladinem odloku se nahaja podpis vseh ministrov, torej tudi g. Petra Živkoviča.

In JNS?! Pozabila je na sporočilo ravnega kralja Aleksandra, zatajila svojega sedanjega podpredsednika Jevtiča, ki je sklenil ta konkordat, zatajila svojega predsednika Petra Živkoviča, ki je kot minister glasoval za to, da dr. Stojadinovičeva vlada podpiše konkordat. Vse to je zatajila ter uprizorila strastno borbo zoper potrditev konkordata od strani našega parlamenta. JNS je tista kuhinja, v kateri so se, kakor je dognala beografska policija, zvarili tisti letaki, ki kažejo strupeno sovraštvo ne samo zoper vladu, marveč tudi zoper katoliško Cerkev.

In še več je storila. Zagrešila je namreč to, kar nam lažnivo očita, ko nas dolži klerikalizma: potegnila je pravoslavno cerkev v politično borbo. Narodni poslanec I. Ružičič, ki je po poklicu pravoslavni duhovnik, je na seji parlamenta dne 21. julija JNSarjem povedal v obraz, da so razplamtili borbo zoper konkordat v namenu, da bi dosegli čim večje politične koristi. Kje pa so bili ti ljudje takrat, ko je objavil Jevtič pred vso javnostjo, da so pogajanja za konkordat zaključena? Zakaj se takrat niso za konkordat zanimali? Ko pa so uvideli, da nimajo nobenega izgleda za uspeh med narodom, menjijo sedaj, da je treba uporabiti čas, da nahujskajo predstojništvo srbske pravoslavne cerkve in da nastopijo proti konkordatu. Z borbo proti konkordatu so JNSarji razgalili svojo katoliški Cerkvi sovražno dušo. Slovensko ljudstvo je nad temi političnimi zločinci že davno izreklo smrtno obsodbo. Čim prej se to zgodi tudi v drugih pokrajinal Jugoslavije, tem bolje bo za našo državo.

*
Po večdnevni in mestoma jako ostri razpravi je narodna skupščina v petek, dne 23. julija ob pol sedmih zvečer sprejela zakonski predlog jugoslovanskega konkordata. Glasovalo je 296 poslancev. Za je glasovalo 167, proti 129. S tem je bil konkordat v narodni skupščini končno veljavno odobren. V naslednjem zasedanju pride zakon o konkordatu tudi še pred senat.

Nova vlada na Čehoslovaškem. Zadnjic smo poročali, da je odstopila vlada dr. M. Hodža, ker je podal ostavko finančni minister dr. Kalfus. Predsednik republike dr. Beneš je poveril sestavo nove vlade zopet dr. Hodži. Nova vlada dr. Hodža je bila imenovana 21. julija. Vlada je ista kot prejšnja, samo finančni minister dr. Kalfus je izpadel in vodi začasno finančno ministrstvo prosvetni minister dr. Franke. Politika druge dr. Hodževe vlade ostane na vseh poljih neizpremenjena.

Pomoč nove čehoslovaške vlade kmetom. Nova čehoslovaška vlada dr. Hodža, iz

katere je izpadel finančni minister dr. Kalfus, je imela 21. julija svojo prvo sejo. Na prvi seji se je bavila vlada z vprašanjem žitnih cen, radi česar je prišlo tudi do vladne krize in izmenjave finančnega ministra, ki je bil proti pomoci kmetom iz državne blagajne. Vlada je določila nakupno ceno za rž na 135 Kč za 100 kg (lani 117 Kč). Monopolna prodajna cena pa ostane neizpremenjena, namreč 136 Kč za 100 kg. To pomeni, da se rženi kruh ne bo podražil. Nakupna cena za pšenico je določena s 160 Kč za 100 kg (lani 146 Kč). Prodajna cena pa je določena s 182.50 Kč (lani 176 Kč). Po novih cenah bo torej češki kmet žito bolje prodajal družbam, ki imajo monopol na izvoz. Te monopolne družbe bodo pri rži prav malo zaslužile (1 Kč pri 100 kg).

To izgubo pa bodo mogli kriti: 1. pri nakupu pšenice, kjer bodo prodajalcu pri 100 kg odtegnjene 4 Kč od osnovne cene, in 2. da bodo podpore kmetijstvu nekoliko zmanjšane. Država zahteva 20.000 vagonov železne rezerve pšenice in rži v vojaške namene. Obenem je bila izvozna družba pooblaščena, da izvede naredbo vlade od lanskega leta, ki predpisuje zmanjšanje posetvene ploskve. Kmetje, ki bi se te naredbe ne držali, bodo morali 20 odstotkov ceneje prodajati svoje žito.

Kdo je atentator na predsednika vladne stranke na Poljskem? Zadnjič smo poročali, da je raztrgal bomba atentatorja v trenutku, ko jo je hotel vreči skozi okno vile, v kateri stane polkovnik Koc, predsednik in organizator poljske vladne stranke. Policijska preiskava je dognala, da se piše napadalec Wojoczek Bieganek, ki je brezposeln delavec in član velike nacionalno demokratične stranke. Nacionalni demokrati, ki so predvsem razširjeni v zapadni Poljski, kjer predstavljajo večinsko stranko, so največja stranka opozicije, ki je že pokojnemu maršalu Pilsudskemu delala težave in povzroča skrbi tudi sedanjemu režimu, za katerega je ravno polkovnik Koc organiziral posebno stranko nacionalne skupnosti, ki pa na zapadnem Poljskem ni naletela na prisren spremem. Poljska vlada bo najbrž izkoristila izjavljeni napad na Koca in bo razpustila ter prepovedala nacionalistično stranko, kot je to nameraval že Pilsudski, ki je leta 1930 večino njenih voditeljev poslal v trdnjavsko internacijo v Litavski Brešč.

Štednja francoskega finančnega ministra. Francoski finančni minister Bonet je izjavil, da radi velikega primanjkljaja v izrednem proračunu ne bo predpisal novih davkov, pač pa je sklenil, da bo znižal izdatke za dobo do 1. januarja 1938 za šest milijard frankov, izdatke za dobo od 1. januarja do 1. aprila 1938 pa za 25 milijard frankov.

Srdite borbe za špansko prestolico Madrid. Vrhovni poveljnik nacionalnih čet je zbral na madridski fronti 250.000 mož in tisoč bombnih in lovskih letal. S to silo je pričela 20. julija v dosedanji državljanški vojni najbolj srdita bitka. Boji so izbruhnili zapadno od Madриja, kjer so nacionalistične čete otvorile ofenzivo za posest treh vasi: Brunete, Quiona in Villanuova del Pandilo, ki so jih bile zasedle rdeče čete v zadnjih napadih pred desetimi dnevi. Nacionalistično topništvo je ponoči začelo s strahovitim ognjem, ki je trajal šest ur. Potem ko je topništvo tako rekoč razdelalo vse nasprotnikove postojanke, so napadli tanki, po številu 60, za njimi pa je udarila pehota. Razvila se je silno krvava bitka na nož in so bile na obeh straneh strašne izgube. Vas Brunete, katero so začiale ognjene bombe iz letal, je zgorela. Nacionalisti so zmetali iz topov in letal na rdeče postojanke 400 ton streli. Sporedno s topovskim napadom na rdeče postojanke zapadno od Madrija se je razvila tudi letalska bitka, v kateri je sodelovalo 160 letal. Nacionalisti so v tem boju izgubili 14, republikanci pa štiri letala. Na odsek Brunete se je umik rdečih čet pretvoril v popolen pobeg. Rdečim so povzročile hude izgube strojnica nacionalističnih letal. Predor rdeče obrambne črte so za-

držali rdeči šele tedaj, ko so poslali nad Francovo prodirajoče čete mednarodno brigado. Nacionalisti trdijo, da sedanji položaj ni več nevaren na madridski fronti za generala Franca, ker rdeči nikakor ne bodo vzdržali strahovitega topniškega ognja nacionalistov, neprestanih napadov iz zraka in jurišev na nož.

Kaj je s kontrolo velesil nad Španijo? Parkrat smo že poudarjali v našem listu, da se je nadzorstvo velesil nad uvozom v Španijo razbilo, ker sta odpoklicali svoji brodovji Italija in Nemčija. Kontrolo vršita samo še Anglija in Francija. To okrnjeno nadzorstvo pa je naperjeno samo še proti generalu Francu in ne tudi proti rdečim. Po mnenju odločilnih krogov v Parizu bosta tudi Anglija in Francija morali prenehati z zaprtjem ali blokado, ker sicer bo pritransko postopanje prisiliло Italijane in Nemce, da bodo začeli z morske strani s svojimi ladjami blokirati Valencijo in Barcelono, ki sta glavni obmorski oporišči rdečih.

De Valera zopet izvoljen za predsednika Irske. Irski parlament je z 82 proti 52 glasovom zopet izbral dosedanjega predsednika De Valera.

Rdeči branitelj Madrida odstavljen. — Rdečega branitelja Madrida generala Miamo so odstavili in je bil na njegovo mesto imenovan general Antonio Trige-Mairal. General Miamo se je moral umakniti, ker mu ni uspela njegova velika ofenziva proti vasi Brunete, za katero je žrtvoval 20.000 mož mrtvih, ranjenih ter pogrešanih. Od tega napada, ki je povsem izpodletel, je pričakovala rdeča vlada v Valenciji odločilen preokret v državljanški vojni. Ker je general Miamo dosegel nasprotno, kar je obljubljal, ga je rdeča vlada odstavila, dasi je do odpoklica uspešno kljuboval vsem neštetim navalom nacionalističnih čet na Madrid.

Dva ruska letalca ujeta od nacionalistov. Po vesteh iz nacionalnega mesta Salamanca na Španskem so sestrelili Francovi letalci nad Madridom celo vrsto rdečih letal. Prisili so na pristanek letalo, v katerem sta bila dva ruska letalca, katera so ujeli nacionalisti. Izpovedala sta, da sta prispela 20. julija iz Leningrada v francosko luko Le Havre. Iz pristanišča sta se odpeljala v avtomobilu v Pariz, od koder so ju poslali skupno s 15 russkimi letalci v Valencijo, kjer je sedež rdeče

vlade. V Valenciji sta prejela letalo, s katerim sta se podala v boj nad nacionaliste in sta radi zadetka prišla v ujetništvo.

Nenadno premirje na Kitajskem. Oči vsega sveta so bile zadnje dni uprte na severno Kitajsko, kjer so se bili brez napovedi vojne zgrabili Japonci in Kitajci. Kitajci so hoteli spor poravnati na miren način, a so Japonci odklonili vse njihove predloge. Časopis je razglasilo, da je Japonska proglašila splošno mobilizacijo in bo spravila pod orožje pet milijonov mož. V resnici so pa že bili Japonci poslali iz domovine 100.000 mož broječo novo armado kot pomoč njihovim stalnim četam v Mandžuriji. Tudi Kitajska je že bila odredila mobilizacijo, od katere si je obetala armado 500.000 moderno oboroženih mož. Japonsko topništvo je že celo uro obstreljevalo kitajske postojanke pri Vanpingu. Kitajci so izvedli protinapad, toda so se morali umakniti, ko je začelo streljati japonsko težko topništvo. Boj je trajal bližno eno uro, nakar so kitajski topovi utihnili in sta se oba tabora zopet pomirila. Ponovno streljanje se je začelo ob polnoči, in sicer od japonske strani. Nasopile so težke strojnice, ki so poldrugo uro regljale okrog Vanpinga, nato pa zopet utihnile. Tudi v okolici Pekinga samega, ki so ga Japonci od treh strani takorekoč že obkolili, je prišlo do manjših bojev, v katere so posegle strojnice in lahko topništvo. V jutranjih urah so pripeljali v Peking okrog sto ranjencev, kar dokazuje, da so morale biti borbe precej ostre. Nenadno pa je bilo po zgoraj opisanih spopadih iz neznanih razlogov sklenjeno začasno premirje. Prišlo je do pogajanju med zastopniki japonskih in kitajskih vojaških oblasti v ponedeljek 19. julija dopoldne in je bil sklenjen krajevni dogovor ter so bile sovražnosti ustavljenе. Po poročilih iz japonske prestolice Tokija presojoajo v japonskih krogih položaj na Dalnjem vzhodu zopet nekoliko mirnejše. Do napovedanega vkorakanja japonskih čet v pokrajino Hopej ni prišlo, ker še vedno računajo, da bodo pogajanja med kitajsko in japonsko vlado vendarle dovedla do mirne rešitve nastalih sporov. Zato je japonska vlada zavzela stališče čakanja. Tak je bil položaj na severnem Kitajskem 21. julija in je bilo upanje, da bo prišlo do vsaj nekaj časa trajajoče poravnave potom pogajanji.

Tretjeredniški tabor v Šmarju pri Jelšah. Je bil pripravljen z duhovnimi vajami, ki so se nanašale na molitev, petje, sv. mašo in poklekovanje pred sv. Resnjim Telesom. Cerkvene govore sta imela g. p. Ladislav Hazemali iz Celja in g. p. Odilo Hajnšek iz Ljubljane. V soboto zvečer se je razvila po hribu Sv. Roka procesija z gorečimi bakljami. Prosesijo je vodil preč. g. dekan Franc Gomilšek. G. monsignor Vreže, ki se je za tabor posebno znimal, je dal na hribu postaviti štiri velike goreče križe. Na vse štiri vetrove so ti križi kazali, da so se zbrali pri Sv. Roku otroci velikega ljubitelja križa, otroci sv. Frančiška, ki je bil za-

znamovan z ranami Križanega. Nato so nastopili Veliki Križarji sv. Frančiška iz Ljubljane in so dovršeno lepo igrali versko igro »Sv. Tarcizij, mučenec presv. Evharistije«. Lepšega odra za igre na prostem si ni mogoče misliti, kot je stopnišče pri Sv. Roku. Ker je Sv. Rok ena najprivlačnejših točk v šmarskem okraju, je upati, da se bodo take verske igre večkrat ponavljale. Med dejanji je ljudstvo prepevalo evharistične pesmi. V nedeljo se je do 10. ure na hribu zbrajalo kljub neugodnemu vremenu okoli 4000 ljudi. Jutranji vlaki so pripeljali tuje. Celo Ljubljancov je več prišlo. Dobro so bili zastopani Celjani in tretjeredniki iz Laškega. Iz bližnjih sosednih far je bilo mnogo ljudi. Celo iz daljnih Buč in iz Pilštanja so prišli. Ob 10. uri je začela pesem iz tisočerih prs: »Bog Oče, ki v nebesih...« Slavnostni cerkveni govor

je imel g. dekan Franc Gomilšek od Sv. Benedikta v Slov. goricah. Poudarjal je socialni pomen III. reda sv. Frančiška. Po pridigi je ljudstvo zapelo himno sv. Frančiška. Sv. mašo je daroval šmarski rojak, varuh Sv. Roka, preč. monsignor Janez Vreže iz Maribora. Slovesnost je povzdignilo ubrano in močno ljudsko petje. Peli so vsi: mlađi in stari. Ljudsko petje je bila največja privlačna sila tretjerednega tabora pri Sv. Roku. Saj sploh ne vemo, kako bi se slični tabori obnesli brez skupnega petja! Tako po sv. maši je sledilo zborovanje na istem prostoru kot služba božja. Otvoritveno besedo je imel provincialni komisar III. reda p. Odilo Hajnšek iz Ljubljane. Govorili so g. urednik Terseglav iz Ljubljane, g. župan Mihelčič iz Celja in neki mlad dijak iz Ljubljane. Popoldne je bila sklepna pridiga in slovesna procesija s presv. Rešnjim Telesom ter zahvalna pesem. S prelepega tabora, čigar ponovitev se iskreno želi, so tretjeredniki odšli s tem-le trdnim sklepom: Tretjeredna misel naj prešinja našo javnost! Zastavi Kristusovi smo prisegli zvestobo, nikdar je ne zapustimo! V boju za sveto stvar bomo vedno v prvih vrstah!

Zakonski ubežniki dobili brco. Zadnji čas se je tako pomnožilo število tistih oseb, ki so prestopile v muslimansko vero, da bi mogle skleniti nov zakon. Muslimani se teh verskih »prišlekov« nič ne veselijo, ker dobro vedo, da je nagib za spremembo vere ne vera, marveč ženska. Zakonski ubežniki so namreč računali s tem, da bodo muslimanska verska sodišča razvezala njihov zakon, ki je bil sklenjen po predpisih druge veroizpovedi, ter jim dala možnost, da sklenejo nov zakon po predpisih muslimanske veroizpovedi. V mnogih primerih se je to tudi zgodilo. Sedaj pa je zakonskim ubežnikom pot v muslimanski zakonski raj ustavljen. Vrhovno duhovno muslimansko sodišče v Sarajevu je namreč po večdnevni razpravi storilo sklep, da moški, ki so sprejeli muslimansko veroizpoved, ne morejo ločiti zakona s svojimi ženami, ki je bil prej sklenjen po predpisu kakšne druge veroizpovedi. Zakonci, ki so postali muslimani in bi se radi ločili od svojih žena, s katerimi so sklenili zakone v cerkvah ali uradih kakšne druge veroizpovedi, morajo prej te ločitve izvesti tam, kjer so bili zakoni sklenjeni. Nove zakone z muslimankami morejo skleniti samo takrat, če so ločili svoje zakone v prejšnji svoji verski zajednici. Muslimani (po domače: Turki) se torej branijo takih novih »vernikov«, ki sprejmejo muslimansko vero samo radi tega, da se morejo ločiti od prejšnjih zakonskih žen ter skleniti novo zakonsko zvezo. Ako pa pogledamo »starokatoličane« v naših krajih, opazimo dejstvo, da je velika večina njihovih »vernikov« pribeljala v »starokatoliško cerkev«, ker so pobegnili svojim zakonskim ženam, da bi mogli z drugimi ženskami skleniti »zakon«. V tem oziru stojijo torej »Turki« višje, kot tako zvani »starokatoličani«.

Markoni kot katoličan. Dne 20. julija je umrl italijanski iznajditelj Markoni, ki se je proslavil pred svetom s svojimi iznajdbami na področju brezzičnega telegrafa, radija itd. Markoni je bil globoko veren katoličan. Nedavno pred smrtjo je

izjavil napram časnikarjem naslednje: »Sama znanost ne more razložiti mnogih stvari. Ne more pojasniti eno največjih tajnosti: tajnost našega vznika. Kdo smo mi? Odkod smo? Kako pridemo v življenje? Odkar je človek začel misliti, se nje govemu duhu nudijo v preiskavo razna vprašanja, ki jih ni mogel raztolmačiti. Ponosno izjavljam, da verujem ter da sem katoličan. Verujem v moč molitve. Verujem v to ne samo kot iskren katoličan, marveč tudi kot človek znanosti.« Besede tega svetovno-slovečega učenjaka in iznajditelja stavljajo v primerno svetloboto tiste duševne pritlikavce, ki dvigajo zoper Boga, vero in cerkev ne toliko svojega duha, ki ga je v njih prav mala kolica, marveč svoj od strasti in hudobije podpihani jezik in svoje v ošabnost in lažnivost pomočeno pero.

Osebne vesti.

Novo predstojništvo minoritske province. Od 19. do 22. julija se je vršil v Ptiju pod predsedstvom p. generala minoritov dr. Bede Hessa provincialni kapitelj. Za provinciala jugoslovanske province je bil izvoljen p. dr. Bonaventura Burič. Novi g. provincial je Dalmatinec in se je rodil 1873 v Kaštel Lukšiću. Za tajnika province je bil izvoljen p. dr. Ladislav Glavina, za kustosa p. Ambrož Vlahov in Bernard Kulic, za definitorja p. Marko Kraljevič in p. Serafin Grškovič. Gvardijan v Ptiju je postal p. Mirko Godina, v St. Vidu pri Ptiju pa p. Konstantin Ocepak.

Nesreča.

Posestnik ponesrečil s kolesom. Na kolesu se je peljal od Sv. Jakoba v Slov. goricah proti Mariboru 57 letni posestnik Jožef Ketiš. Na strmini mu je odpovedala zavora in začel je brzeti navzdol. Da bi vsaj nekoliko zmanjšal nevarno naglico, je skušal zavirati z nogo, kar je pa bilo zanj usodepolno. Vrglo ga je s kolesa in je obležal nezavesten z razbito lobanjo. Hudo poškodovanega so spravili v mariborsko bolnišnico.

Dva poškodovanca se zatekla v bolnišnico v Ptuj. V Rapečah se je razletela puška, s katero je streljal na lisico 20 letni posestnikov sin Ivan Bedrač. Eksplozija je povzročila strelecu hudo poškodbo na levi roki. — V Majskem vrhu pri St. Vidu sta napadla dva moška 59 letno viščarko Ano Stumberger in sta jo hudo poškodovala. Zgoraj omenjena se zdravita v ptujski bolnišnici.

Trčenje tovornega vojaškega in osebnega avtomobila. V Ljubljani se je zgodila 22. julija na križišču Vodovodne in Dravske ceste huda avtomobilska nesreča. Vo-

Vse papirne potrebščine za razne prieditve, kot kreppapir, svileni papir, papir za rože, listje za rože, papirni servijeti, namizni prti, papirni krožniki, torten-papir — na malo in veliko — v Cirilovi Maribor-Ptuj.

jaški tovorni avto, katerega je šofiral vojak in poleg njega je sedel neki podporočnik, je pripeljal do križišča. V tem trenutku je pripeljal po Vodovodni cesti iz smeri Kleč proti Ljubljani osebni avto, last nekega ljubljanskega industrijalca. Oba avtomobilista sta se zaletela drug v druga in se močno poškodovala. Šoferju-vojaku in industrijalcu se ni zgodilo nič hudega. Podporočniku je pri nesreči odrezalo nos in so ga koj prepeljali v vojaško bolnišnico. Ko je videl vojak-šofer častnikovo poškodbo, si je hotel končati življene, a so okoli stoječi preprečili samomor.

Železniški delavec povožen od avtomobila. V Gorjah pri Bledu se je zgodila 21. julija prometna nesreča. Železniškega delavca Franca Černe, doma iz Krnice, je na povratu proti domu povožil avtomobil Janka Bačarja. Povoženi je dobil poškodbe na glavi in na znotraj ter so ga predali v ljubljansko bolnišnico.

Otok utonil v potoku. V Zaborštu v občini Dol je utonil v potoku Mlinščič štiriletni Gostinčarjev Jožek. Voda je nesla otroka kakih 800 metrov daleč do zavornice tovarne »Jub«, kjer ga je delavec potegnil na suho. Poklicani zdravniki otroku ni mogel več pomagati z umetnim dihanjem.

Razne požarne nesreče. Med nevihto, ki je divjala po Mislinjski in Paški dolini, je udarila strela v gospodarsko poslopje posestnika Martina Drea pri Sv. Andražu nad Velenjem. Poslopje je uničil požar s hlevi, orodjem in s krmo živilo. Škoda znaša dobrih 75.000 din. — Dne 20. julija ob pol dveh zjutraj se je pojabil rdeči petelin v vasi Krka pri Novem mestu na velikem kozolcu-dvojniku na šest oken, ki je bil last posestnika Fr. Jermana. Kozolec je pogorel do tal in njim vred v njem spravljena pšenica, rž, ječmen, 30. voz krme ter detelje, štirje vozovi in razno poljedelsko orodje. Na pomoc pribrzeli gasilci so preprečili, da se podtaknjen ogenj ni razširil na v bližini stoječa poslopja. Škoda znaša 60.000 din.

— Iz neznanega vzroka se je pojabil ogenj na njivi, na kateri je bilo zloženo snopje, lastnina posestnika Antona Črnka v Limbušu pri Mariboru. Gasilcem iz Studencov je uspelo, da so požarno nesrečo, katera je uničila precej snopov, zaježili. — V drugič je zgorela po nesreči v Konjiški vasi stanovanjska hiša posestniku Plevniku. Nad pečjo, v kateri je pekla hčerka

50 letnico je obhajal g. Nace Brvar, župnik na Bizeljskem.

kruh, so bile deske, ki so varovale krmo od dima in isker, med deskami je nastala vročina, ki je zanetila ogenj. Škoda je občutna.

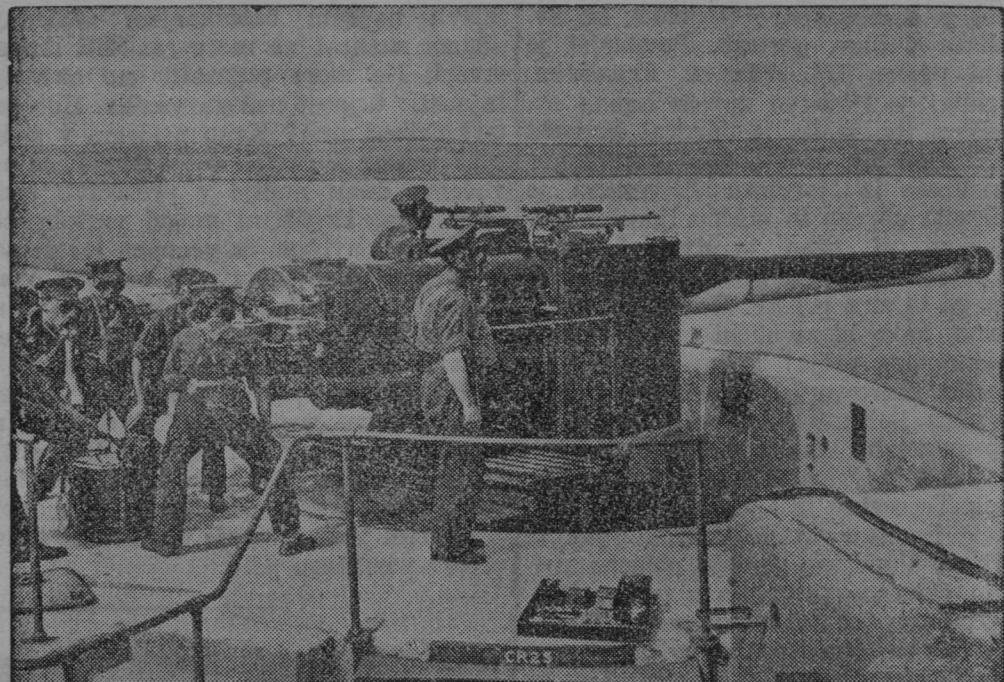
Razne novice.

Naš ban obiskal Mursko polje. V Stari Novi vasi pri Križevcih si je nabavilo gasilsko društvo ob priliki 30 letnice novo motorno brizgalno. Blagoslovitev je opravil g. kanonik Weixl od Sv. Križa, kumoval ji je g. ban dr. Natlačen, ki je bil ob prihodu na slovesnost prisrčno sprejet in pozdravljen od ljudskih množic, veržejške garde in gasilskih društev. Po blagoslovitvi je g. ban govoril o pomenu gasilstva. Iz Stare Nove vasi se je peljal g. ban v Ljutomer, od tam pa v salezijanski zavod v Veržej, kjer so ga pričakovali ter pozdravili poleg predstojnikov zavoda več odličnih prijateljev, kot g. kanonik Weixl, soboški kirurg dr. Vrbnjak, član banskega sveta g. Bajlec iz Sobote, načelnik gasilskih društev g. Snoj in g. Joža Hrastelj iz G. Radgone. Pred odhodom si je ogledal visoki gost zavod, kapelo in gospodarsko poslopje. Kjerkoli se je g. ban pojavit na Murskem polju, povsod je bil deležen prisrčnih in navdušenih pozdravov.

»Kmetski list« se obrača na katoliško cerkev. Ni postal spokornik, ker volk ostane volk, čeprav obleče ovčja oblačila. Obrnil se je na cerkev za to, da naj načelo svobode prizna tudi našemu »izmučenemu slovenskemu ljudstvu« ter naj mu s svojo podporo pomaga do svobode. To bi bilo nekako priznanje katoliški cerkvi, da je zaščitnica svobode. Da je to priznanje neiskreno, je pri takšnem liberalcu kot je »Kmečki list« samo po sebi umeveno. Neko drugo priznanje pa je treba ugotoviti, ki ga je »Kmetski list« izpovedal nevede in nehote, kakor se večkrat zgodi kakšnemu krivcu. To je priznanje krivde JNS, ki je vzela kmetu in vsemu ljudstvu svobodo ter ga s svojo nesrečno politiko spravila v »izmučeno stanje«.

Dobro, da se poznamo. Narodna obrana v Studencih je v zvezi z Narodno obrano na Pobrežju in s »starokatoliško cerkvijo« priredila 18. julija pri Mariborski koči na Pohorju »starokatoliško« službo božjo. Dobro, da je kinka padla, imamo vsaj jasen položaj, da se vemo v bodoče ravnati!

Dosedaj je bila letos Slovenija po uradnih centvah oškodovana po toči in od povodnji za 12 milijonov dinarjev. Največ škode je povzročilo letos strahovito neurje, ki je opustošilo 12. junija s točo in povodnijo: Gornji grad, Kamnik, Konjice, Kranj, Krško, Slovenjgradec ter Maribor.

Takšno-le dalekostrelne topove posedajo Angleži za obrambo važnih obmorskih postojank.

Indijec Kuda Bux se vozi z zavezanimi očmi po najbolj prometnih ulicah Londona na kolesu in vzbuja občo pozornost, ker se spretno izogiba.

Romun Mihael Nae je visok 2.30 metra, tehta 140 kg in bo nastopil kot boksar. Na sliki ga vidimo skupaj s tovarišem.

Bogatim brazilijskim farmerjem v Južni Ameriki je preostalo od lanskega leta 13 milijonov vred kave, katero mečelo sedaj v morje radi tega, da bi ne padle cene letošnjemu pridelku.

levi breg. Mnogim posestnikom so odnesli ta dan z bliskavico narasli hudourniki vso zemljo, izpodkopali hiše, odnesli iz hlevov živino ter odplavili drva in les. Samo v občini Zreče pri Konjicah je bilo omenjeni dan 70 posestnikov oškodovanih za en milijon dinarjev. Potok Dravinja je 30 m daleč prestopil svojo strugo, v dolžini štirih kilometrov je raztrgal občinsko cesto; samo ta škoda je bila ocenjena na 100.000 dinarjev. Žagam je voda odnesla ves les, zasula je polja z gruščem, odnesla je vse mostove, vsi hudourniki so strahotno uničevali gorske soteske in tihotne gorske vasice.

Najden utopljenec. Poročali smo, da je utenil 9. julija v Paki nekoliko slaboumni Poklač Boltažar iz Sel. Sedaj so našli njegovo že precej razpadlo truplo v Paki.

Srečni najditelji velikega zaklada. Neprstano se piše po časopisu o skritih zakladih, ki so bili zakopani in čakajo na dvig. Malokdaj pa prodre v javnost vest, da bi bili te zlate zaklade res našli ter dvignili in se z njimi osrečili. Sedaj se je pa vendarle enkrat razneslo po svetu iz mesta Panama v osrednji Ameriki, da so naleteli v pokrajini Kirčikvina trije iskalci zlata na zlati zaklad, ki predstavlja vrednost tri milijone dolarjev. Od trojice najditeljev je eden Nemec, drugi Francoz in tretji Američan. 3000 kg težak zaklad je bil odkrit v votlini v dveh podzemskih rovih in spravljen v 120 zlatih palicah. Na vseh palicah je vtisnjeno pečat stare kraljeve krone. Obstoja domneva, da je zlato iz dobe, ko so Španci osvajali Ameriko, pa ga oni, ki so ga skrbno skrili, pozneje niso mogli odnesti. Ko se je zvedelo, da je najden omenjeni zaklad, ni nikdo prav verjel, da je to tudi resnica. Panamska vlada je poslala na mesto najdbe svoje uradnike, ki so se prepričali na lastne oči, da ne gre za kako časnikarsko izmišljotino, ampak da je bila ogromna teža skritega zaklada resnično najdena. Uradno poročilo pravi, da si je tamošnje domače prebivalstvo od roda do roda pričovalo o zakopanem zakladu, vendar

Novomašnikom — lepo darilo! Slovenski obrednik, brevir, mali misale, križ, kip, škropilnik, pridigarske knjige — vse to so trajni in najprikladnejši spominki. Največja izbira v Cirilovi Maribor-Ptujski.

ni znal nikdo, kje bi ga bilo treba iskat. Zgoraj omenjena trojica iskalcev je bila dolgo časa na delu, preden so našli zlato, o katerem so govorili domačini že par sto let.

Administrativni adresar dravske banovine v založbi Tiskovne založbe, r. z. z o. z. v Mariboru vsebuje nad 2500 krajev naše banovine. Pri vsem kraju so priobčeni sledeči podatki: samoupravna in katastralna občina, ljudska šola, sodnija, pošta, telegraf, telefon, župnija, železniška postaja (razdalja v kilometrih), carinarnica, finančna in davčna uprava, orožniška postaja, srednje šole itd. Adresar vsebuje tudi seznam najpomembnejših inštitucij Ljubljane in Maribora. Vsi podatki so priobčeni v obliki zgoščenih tabel v knjigi in nudijo izvanredno preglednost in točnost pri minimalnih izgubi časa. Adresar je pravilni priročnik za poslovnega človeka, uradnika, trgovca, obrtnika itd. Pripravljen je po oficielnih podatkih do 1. julija 1937. Vzlic obširnemu pripravljalnemu delu, stroškom tiska in sestavljanja seznamov je cena knjige določena na samo 50 din. Knjiga se radi potrebe in koristi sama najbolj priporoča. Nobeden poslovni človek bi je ne smel pogrešati, v vsakem uradu in pisarni je nenadomestljiva. Naroča se pri Tiskovni založbi v Mariboru, Gregorčičeva 26.

Obžalovanja vredni slučaji.

Obupal radi živčne bolezni. Maribor je doživel 21. julija izreden obup nad življnjem. 59 letni Nikolaj Pfeffer, industrijalec iz Reke, se je vrnil z Dunaja od zdravnika k svoji sestri, ki ima v Mariboru na Glavnem trgu s svojim možem g. Klesičem znano »Veliko kavarno«. Iz poslopa »Velike kavarne«, in sicer iz četrtega nadströpja se je radi živčne bolezni opoldne omenjenega dne pognal na dvořišče Pfeffer ter je obležal s polomljenim udi na mestu mrtev. Nesrečnež si je pred skokom z britvijo še prerezal vrat.

Obupi nad življnjem na dnevnem redu. Tekom 23. julija je doživel Maribor kar

štiri samoumore, oziroma poskuse. — Dravske brvi se je pogurali v Dravo 18 letna tovarniška delavka Alojzija Lešnik. Potapljaljočo se je opazil ribič, skušal ji je priskočiti na pomoč in jo rešiti, a mu je žrtev obupa Drava prehitro odnesla. Obupanka je zapustila dve poslovni pismi. V enem je navedla kot vzrok smrti — nesrečno ljubezen. — V Danjkovi baraki A v Magdalenskem predmestju so našli zastupljeno in v nezavestnem stanju 64 letno mestno revo Jožefo B. Prepeljali so jo v bolnišnico. — V bolnišnico je bila oddana 27 letna Frančiška K. iz Bistrice pri Limbušu v okolici Maribora, ker si je iz samomorilnega namena prerezala žile na levi roki. — V Framu pri Mariboru si je pogoral v levo stran prsi kroglo 21 letni mesar Anton V. Krogla je izstopila na hrbitu. Prepeljali so ga nezavestnega v bolnišnico. Vzrok obupa je že zopet razčaranje v ljubezni.

Ovadba številne vložilske družbe. Orožniki iz Selnice so ovadili mariborskemu državnemu pravdništvu 23 mlajših moških, ki so od leta 1934 naprej oškodovali 20 posestnikov in drugih oseb za 35.000 dinarjev. Kradli so po Dravski dolini, na Dravskem polju, po Slovenskih goricah in Savinjski dolini. Šlo je z njimi vse, kar jim je prišlo pod tatinske prste. Ukradeno obleko, čevlje in razne druge predmete so pod ceno prodajali po Mariboru.

Radi poškodbe na glavi v prostovoljno smrt. Ivan Prešiček, 51 letni upokojeni rudar v Trbovljah, je bil enkrat zasut, enkrat pa je dobil hud udarec na glavo v kamnolomu. Radi omenjenih nesreč se mu je mešalo in so ga našli na »Spitzbergu« pri Trbovljah obešenega. Pogrešali so ga že sedem tednov.

Iz neznanega vzroka si sam končal življenje. V samski hiši v Trbovljah je iz neznanega vzroka izvršil samomor 46 letni samski delavec Franc Kaplar. Obupani je bil že dokaj let zaposlen pri rudniku ter je bil mirnega značaja in vse se čudi, kaj ga je gnalo v prostovoljno smrt.

Tako je nastopila komunistična mednarodna brigada gada!

Iz Madrida je prodrla vest, da je komunistična mednarodna brigada v areni za bikoborbe po kratkem sodnem postopanju ustrelila 320 anarhistov. Povelje za ustreelitev je dal Bolgar Dimitrov.

Komornik — berač

V Varšavi so prijeli na cesti revnega berača, o katerem se je izkazalo, da je bil nekoč eden najbolj bogatih ruskih plemenitašev in dvorjanov, grof Zigmunt Dvorski. V dnevih revolucije mu je uspelo, da je pobegnil z velikim imetjem v zlatu in dragih kamnih v inozemstvo, kjer je pa s posrečenimi špekulacijami večji del imetja iz-

Grofov jagar.

Povest iz domačih hribov.

jela z obema rokama njeni desnico, jo stisnila in se začela krčevito jokati.

»Za božjo voljo, mati, kaj pa je? Kaj vam je?« je vprašala Veronika.

»Nič, čisto nič mi ni več,« je ihtela žena. »Duhovnik je vse vzel od mene, tako lahko mi je; zdi se mi, da bi kar umrla. Kar se spominjam, še nikoli nisem bila tako zadovoljna. Zdaj rada umrem, zdaj je vse dobro... In vse sem tebi dolžna, tebi, tebi... Zapisala ti bom kaj v testamentu, moram ti kaj dobrega storiti.«

»Tega pa le ne!« je ugovarjalo dekle. »Z vami se veselim in to mi je plačila dovolj.«

»Ti si moj angel varuh.«

Proti poldnevu je prišel mojster Gašpar ves vesel in je pohvalil sestro, da se je spravila z Bogom. Cenca je bila danes prijazna z njim, rekla mu je, da mu je veliko dolžna, ker ji je pripeljal tako postrežnico, da bi bolje ne bil mogel.

»Da,« se je namuzal Gašpar, »takle strehar se pač razume na to, kake strehe so za stare ženske: Lepe na pogled morajo biti, trdne in močne drže, blago pa mehko in voljno — in solidne okoli in okoli.«

Veronika, ki je narahlo zardela, mu je v šali popretila:

»Čakajte, sitnež, ko boste prihodnjič potrklali, vam bom pred nosom zaklenila!«

Nekega dne je potkal pri Cenci v Dobroviljah čeden mlad moški, v katerem je Cenca šele po kratkem besedovanju sem in tja spoznala svojega »poba«; potem pa ni vedela, ne kod ne kam, tako se je razveselila. Zavzela se je zanj pri grofu Kristalniku, ki ga je vzel za lovca in logarja.

Tako je postal »grofov jagar«...

Odkar je bil spet v njeni bližini, se je Cenci vzbudila vest in jo jela strahovito mučiti. Večkrat mu je hotela povedati, čigav je in da še ni krščen; toda bala se je njegove jeze in ni spravila skrivnosti z jezika — do današnjega dne ne, ko ji jo je izvabila Veronika s svojo odločnostjo in bistrounostjo...

Veronika je bolnici dajala pogum, spodbijala vse njene ugovore in jo na kraju le nagovorila, da je bila voljna spovedati se. Privolila je tudi, da sme Veronika patru Valerijanu poprej vse razložiti.

Zdaj je šlo vse lepo svojo pot. Pater je prišel še isti večer in je ostal dobro uro sam z bolnicico. Spovedal jo je, drugo jutro pa jo je prišel obhajat.

Ko je bilo vse končano, je ostala bolnica dalj časa sama v tihu molitvi, nato je poklicala dekle, ob-

Izpred sodišča:

Višek nepoboljšljivosti. Pred mariborskim okrožnim sodiščem je dajal 21. julija odgovor 51 letni Franc Breznik s Slemenom nad Selnico ob Dravi. Prisodili so mu 14 mesecev ječe, ker je 21. junija v Pesnici ukradel viničarju suknjo in telovnik v vrednosti 200 din. Obsodba se glasi radi tega tako ostro, ker je bil Breznik že 33 krat predkazovan in je prebil pretežni del svojega življenja po zaporih.

Slovenska Krajina.

Visok obisk v Slovenski Krajini

Nenapovedano se je pripeljal 19. julija v Sobotu ban dr. M. Natlačen. Ustavl se je z avtomobilom pred pisarno in stanovanjem odvetnika in člena banskega sveta Bajleca, ki je povabil visokega gostja k sebi na stanovanje. Pri Bajlecu se je g. ban nekaj časa razgovarjal z gimnazijskim ravnateljem g. Zobcem, z ravnateljem »Martiniča« g. Vogrinom, z župnikom g. Vojkovičem in s šefom Borze dela Kerecom. V Soboti si je ogledal g. ban novi Delavski dom, kjer je nastanjeno okrajno načelstvo. Po ogledu Delavskega doma, kjer so ga pozdravili: g. podnačelnik Vertovšek, mestni podžupan Čeh in orožniški kapetan, si je g. ban ogledal nove prostore Borze dela ter delavskega azila in prostore občinske uprave v gradu. G. ban se je izrazil počivalno glede lepih prostorov in je naglasil priznanje delavnosti in napredku občine.

V bolnišnici je bil g. ban pozdravljen od primarija dr. Vrbnjaka, ki mu je razkazal nezdostne ter neprimerne prostore za toliko bolnikov. G. ban je uvidel, da je soboška bolnišnica daleč premajhna za Slovensko Krajino in je napovedal, da bo zgrajena v kratkem nova na že kupljenem zemljišču. Nova in moderna zgradba bo dovolj prostorna za bolnike iz Slov. krajine.

Za bolnišnico je posetil g. ban kmetijsko šolo v Rakičanu, o kateri se je upravičeno izrazil, da so njeni prostori mnogo premajhni. Načrt za zgradbo šole je bil izgotovljen, preden je bil on postavljen za bana. Sicer je bila šola dograjena šele letos, a so kljub temu že zagotovljeni krediti za njeno razširjenje in dozidavo poslopa.

Ko je mojster Gašpar odšel, je bolnica tiho obležala in se je ves dan smehljala mirno in spokojno.

Vse je bilo dobro, le en križ je še bil: jagru je bilo treba razodeti, kaj in kako je z njim.

Tudi to je prevzela Veronika.

Naslednji torek je spet prišel grofov jagar. Ko mu je Veronika odprla, mu je pomignila, naj ji sledi, in ga je peljala na vrt zadaj za hišo. Tu je sedla na klop in je jagru pokazala na drugo sebi nasproti. Začudeno jo je pogledal.

Tedaj se je nasmehljala pa dejala resno:

»Anza, danes boš moral imeti veliko potapljenja.«
»Veronika!« je vzkliknil željno.

»Mnogokaj ti moram danes povedati,« je nadaljevala. »Pa se ne smeš razjeziti, če bo morda kaj hudega.«

»Ti, Veronika, me ne moreš razjeziti,« je dejal.

»Na druge se tudi ne smeš jeziti, najmanj na mater.«

»Zakaj bi se naj na mater jezil? Povej!«

»Čuj tedaj!«

Zdaj mu je jela pripovedovati vso čudno zgodbo njegovega življenja, kakor jo je čula od Cence: kdo da sta njegova starša in posebej še o hudi nemarosti njegovih rednikov, ki ga nista dala krstiti.

Ali Veronika se je zmotila: njeno razodetje jagra nikakor ni prijelo takoj, kakor je ona mislila. Res da se je zdržnil, ko mu je povедala, da je po materi

Pri ženah, ki trpe leta in leta radi težke stolice,

pokaže uporaba naravne

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite zjutraj in zvečer po četrt čaše, dobre uspehe. Tudi občutljivejše pacientke uživajo rade

FRANZ - JOSEFOVO

vodo, ker se že v kratkem času pokaže prijeten učinek.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.

Kmetijska šola v Rakičanu bo otvorjena v najkrajšem času.

Posebno odlikovanje za Rakičance je bilo, da se je g. ban pomudil nekaj časa na primiciji g. novomašnika Rajnerja in je imel na navzočem pomemben nagovor, katerega so sprejeli vsi gostje s hvaležnim srcem. Posebno globok vtis so napravile na vse banove pohvalne besede, ki so bile namenjene kmečki hiši, ki je bila med Slovenci že od nekdaj vir, ki je krepil narodove življenske sile. Slovenska duhovščina, ki je izšla in še izhaja pretežno iz vasi, izpod kmečkih streh, je bila našemu narodu od nekdaj draga-

cen nadomestek domačega plemstva, saj je plemenita naš narod v verskem, kulturnem in gospodarskem pogledu. Kmečki hiši se imamo Slovenci v veliki meri zahvaliti za naš narodni obstoj in razvoj, zato naj Bog živi in blagoslavlja slovensko vas in slovensko kmečko hišo!

Ko se je visoki gost prisrčno poslovil od vseh na primiciji zbranih, mu je navdušeni narod klical: »Na skorajšnje svodenje!« *

Črensovci. V Žabjaku pri Črensovcih je potegnil brodar Rok Erženjak v četrtek 22. julija iz Mure truplo lepo oblecene 20 do 22 let stare ženske. Na čelu je imela neznanka 6 cm dolgo ter zvezajočo rano in več potplutb po telesu. Truplo so prenesli v mrtvašnico pokopališča pri Sv. Martinu, kjer so ga pokopali. Obstoja sum, da je postala neznanka žrtev zločina.

Tešanovel. Mali kazenski senat v Mariboru je imel 20. julija opravka z 21 letnim požigalcem Aleksandrom Vaš, ki je bil rojen v Betlehemu v Ameriki. Imenovani, ki je po poklicu kovaški pomočnik, je začgal 2. maja gospodarsko poslojje Irme Kuhar v Čičeški vasi in je povzročil pogorelni 4000 din škode. Vaš je bil obsojen na leto dni zapora.

V scenu zakrit umor.

Pred odkritjem umora

V Bresterinci v župniji Kamnica pri Mariboru je živila v hiši št. 137 na malem posestvu 56 letna Kristina Gselman. Gselmanova je bila ločena od svojega moža in je živila v skupnem gospodinjstvu z upokojenim podpolkovnikom Arturjem Imanič, ki je pred tremi tedni umrl. Imaničeva smrt je Gselmanovo tako hudo zadelo, da je govorila napram sosedom o samomoru s skokom v Dravo. Treba je tudi to omeniti, da je životarila Gselmanova v zelo slabih gospodarskih razmerah.

Zadnjič so jo videli 16. julija ob peti uri zjutraj, ko je prinesla mleko do ceste in ga je vzel voznik v Maribor.

Ko je pa prišla k njej po mleku 16. julija ob tričetrt na šest soseda Kolmanič, je našla hišo zaklenjeno in gospodinje ni bilo nikjer videti.

grofovskoga rodu, toda ogenj, ki se mu je v očeh zasvetil, ni bil ogenj jeze, temveč prej plamen komaj prikritega veselja. Za to, da še do te ure ni krščen, se ni mnogo zmenil. Očitno je bilo, da se niti zavedal ni, kaka škoda je zanj, ko še ni sprejel zakramenta svetega krsta. Zasmilil se je Veroniki.

»Anza,« mu je dejala napol za tolažbo, napol za pouk, »to je sicer velika, huda nesreča, da še nisi krščen; pa je tudi sreča v tej nesreči. Zdaj se boš mnogo laže spravil z Bogom in umiril. K spovedi ti ni treba.«

Zazidal je z usti in z očmi.

»Res,« je potrdila, »po krstu se izbrišejo vsi grehi. Po krstu si čist in nedolžen kakor pravkar rojen otrok.«

Srce mu je spretelel svetel žarek.

»Kaj moram tedaj storiti?« je vprašal in napet čakal.

»Dobro poučiti se moraš v krščanskem nauku, Boga moraš za odpuščanje prosiš in potem sprejeti zakrament svetega krsta.«

»Kdo mi bo to storil?«

»S patrom Valerijanom sem že govorila o tem. Rad te bo poučil, potem pa pojdeš v Celovec, kjer se daš na tihem krstiti. Nikomur ni treba kaj izvesti, da še nisi krščen.«

»Veronika,« je vzkliknil kar iz sebe, »res si coprnica, ali dobra, dobra. Ti veš vedno, kako je prav, in zmeraj pomagaš.«

gubil. Iz Francije je odšel v Nemčijo, tam se je pa onemogočil in se je moral izseliti na Poljsko. Padal je čedalje globlje in je živel nazadnje od beračenja.

Ubogi norec — grof Zeppelin

Nemški zrakoplovi se imenujejo »Zeppeline« po že rajnem grofu Zeppelinu, ki je žrtvoval vse, da je priboril tem zračnim velikanom prometno bodočnost. Dunajski gledališki igralec dr. Tyrret pripoveduje o grofu Zeppelinu, ki je umrl pred 20 leti, tole: Ko sem nastopil leta 1899 v dvornem gledališču v nemškem mestu Stuttgart, sem sedel pri skupnem obezu v hotelu Marquandt. V nekem hotelskem kotu je vzbujal mojo po-

briga za gospodarstvo sestre. Brusova je dala oskrbovati živino in svinje.

Najdeno truplo pod senom

Brusov hlapec se je pripeljal 21. julija zjutraj na Gselmanovo domačijo po seno, ki je bilo shranjeno na podstrešju hiše št. 137. Ko je odprl vežna vrata in stopal na podstrešje, mu je udaril v nos neprijeten duh po gnilobi. Že po prvih odgrijanjih z vilami je zadel na precej razpadlo truplo Gselmanove. O najdbi je koj obvestil župana in ta orožnike, ki so dali truplo prenesti v mrtvašico kamniškega pokopališča, kjer je bilo izvršeno sodno raztelesenje.

Kaj je pokazalo raztelesenje

Truplo Gselmanove je bilo sodno razteleseno 22. julija zjutraj. Zdravnik je ugotovil, da je bila Gselmanova umorjena z zabodljajem v srce in je bila koj mrtva. Ker je bilo truplo že precej razpadlo, pri-

raztelesenju ni bilo mogoče dognati, če je morilec pred smrtonosnim sunkom z nožem žrtev še tudi davil. Zanimivo je tudi to, da v truplu Gselmanove ni bilo nobene krv, ampak je vsa ztekla skozi rano.

Kdo je zločinec?

Sum krivde umora je padel na nekoga starejšega mladoletnika, ki stanuje blizu domačije Gselmanove in je bil kljub 20 letom obsojen enkrat na osem mesecov, drugič na dve leti robije, katero je prestajal v mariborski kaznilnici in je bil lani v decembri pomiloščen. Osumljeni je sedaj nenadoma izginil in ga orožniki niso mogli izslediti. Upravičena je domneva, da je pobegnil kam v Avstrijo.

Poizvedovanja za pobeglim so dognala, da je pred dnevi vrnil svojemu bratu dolg 200 din z obrestmi vred. Osumljenega so videli večkrat pri Gselmanovi, kateri je pomagal pri raznih delih. Preiskava bo že dognala, ali je osumljeni res kriv.

jilno sveto mašo ob 6.30 bo daroval Prevzvišen. Po sv. maši skupno zborovanje, potem stanovsko razdeljena zborovanja za kmečka dekleta, za delavke in za inteligentke. Po okrepčilu po polne skupno razvedrilo in sklepno zborovanje ter večernice. Govore č. gg. duhovniki in dekleta. — Dekleta, na veselo svidenje! — Podrobnejša navodila dajejo č. župni uradi.

Obvestilo za gdene učiteljice. Iskreno ste vabljeni na ta »Dekliški dan«! Temu dnevu sledi od 16. do 19. avgusta na Betnavi tečaj za KA. Pišite takoj po program in pojasnila na naslov: Katedristinje E. K., Betnavi pri Mariboru.

*

Selnica ob Dravi. V nedeljo 1. in 8. avgusta bo pri nas nekaj izrednega. Ob 20 bo zunaj na prostem med cerkvijo in šolo predstava mogočne ljudske igre »Slehernik«. Igra je polna pretresljivih, v srce segajočih prizorov. Vabilo ne samo domače farane, marveč tudi vse bližnje in daljne sosedje: Sv. Ožbolt, Sv. Duh, Ruše, Kamnico in še dalje. V slučaju, če bi zvečer deževalo, predstava odpade.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Naše prosvetno društvo pripravlja za 8. avgust priljubljeno in sodobno igro »Podrti križ«. Naslov igre nam sam pove, kako primerna in potrebna je ta igra za današnji čas. Poleg veselih prizorov nam kaže igra težke probleme sedanjih dni v jasni luči. Igra zasluži, da si jo vsakdo ogleda.

Sv. Benedikt v Slov. goricah. V našem fantovskem odseku se je začelo po celjskem taboru novo življenje. Prijetni so nedeljski popoldnevi v našem odseku. Kar naenkrat nam mine nedeljsko popoldne ob žogi in gimnastičnih vajah. Zadnjo nedeljo so nas razveselili s svojim obiskom fantje iz Maribora. Bratski smo skupno malo zapeli fantovske pesmi in igrali žogo. Želimo si še več takih obiskov. Sicer pa se shajamo tudi med tednom in se z vso žillavostjo pripravljamo na trojiški tabor koncem avgusta.

Marija Snežna na Veliki. Pri nas bodo imele dekliške Marijine družbe lenarske dekanije v sredo 4. avgusta svoj shod. Ob 10 pridiguje vlč. g. duhovni svetnik Drago Oberžan iz Maribora. Po sv. maši na prostem pri cerkvi tabor deklet z govori in petjem. Po odmoru večernice in razhod. Hribček Marije Snežne je najvišja točka Slovenskih goric, odkoder je na vse strani kra-

Dekliški dan na Betnavi

Grad Betnava pri Mariboru je postal po zanislji in po dobroti prevzvišenega g. škofa našnovi, osrednji dom dekliškega gibanja za lavantsko škofijo. Mnogo deklet je že sprejel ta dom, že lani ob Slomšekovih dnevih in potem skozi vse leto ob prilikli tečajev ali sestankov. Zlasti lepo je bilo na Betnavi ob liturgičnem tečaju v velikem tednu in pa v dneh 1., 2. in 3. maja ob prilikli tečaja za voditeljice dekliških krožkov. In tudi sicer ob večjih ali manjših sestankih, ki se redno vrše na Betnavi, nam je Betnava pokazala, da nam je res dom, prijeten dom. Vsako dekle, ki je enkrat prišlo, se rado vrača nazaj, ker ve, da bo na Betnavi vedno našla novih sil za svoj idealizem, lastno plemenito stremljenje in za apostolsko delovanje, pa tudi vedno veselje, pesem in igro.

Dekleta! Sedaj se Betnava pripravlja na nov dogodek, na veliki »Dekliški dan« za Ma-

rijin praznik 15. avgusta in vas pričakuje. Sprejeti hoče množice naših dobrih, idealnih deklet iz vse škofije. Velik dan mora biti 15. avgust in na globoko mora zarezati v naše dekliško glbanje! Tisočem mora po škofu in drugih duhovnikih Cerkve poglobiti visoki ideal pravega deklišta! Vsa, predvsem mlajša dekleta, ste vabljene, ne le Marijine družbenice in članice prosvetnih društev, oziroma DKA, ne, vsa dekleta! Prav vsa, ki se veselite dekliške skupnosti, ki z veseljem prisluhnete besedi o našem dekliškem ponosu, o srečni prihodnosti, o pogumnem delu za širjenje kraljestva Kristusove ljubezni.

Marija nas čaka in nas vabi za svoj praznik, ob Njej se bomo v zborovanjih poglabljale. Za to gre, da se osrečimo ob viru prave sreče in še za to gre, da premislimo, kako bi nesle svojo srečo drugim.

Dekleta! Pridite, da se bomo veselile naše skupnosti! Pridite z vsem svojim veseljem in v vsej svoji pestrosti (narodne noše, vezene oblike, dečle)! Ne bojte se žrtev!

S p o r e d. Na predvečer, v soboto po prihodu vlakov, ob 19.15 otvoritev, procesija z Najsvetejšim, s svečami, v parku. V nedeljo: obha-

»Tiho! — Pojdi zdaj k materi in lepo se pogovori z njo! Boji se te, da se boš jezil in ji ne boš mogel odpustiti.«

Skočil je pokonci in odhitel v hišo. Ko ga je Cenca zagledala, je na glas zahitela:

»Moj Bog! Moj Bog!«

»Nikar si ne ženite k srcu, mati,« jo je miril; »vse je prav, je že vse prav.«

»Kaj? Ali že veš? —?«

»Veronika mi je povedala.«

»Odpusti mi — — — Anza!«

»Rad, če je kaj odpustiti.«

Tedaj se je presunljivo razjokala. Jagar pa jo je že prikel za roke in jih obdržal v svojih.

»Anza, dober si, moj ljubi pob!« je ihtela. »Bog ti bo povrnil.«

Še isti večer je šel jagar v trg k patru Valerjanu in je ostal precej dolgo pri njem.

Drugo jutro se je podal v Gradec h grofu Kristalniku, da bi ga poprosil za tri tedne dopusta. Grof je bil čez mero ljubezniv; menda je iz te ali druge besede jagrove spoznal, da ta ve, kdo je njezina mati. Rad mu je dovolil dopust in mu je obljubil, da bo na njegovo mesto poslal za ta čas koga drugega v planino.

Ko se je jagar poslovil, mu je grof dal celo roko in dejal nenanadno prijazno:

»Če ti je kdaj kaj treba, vej, da sem jaz tu! Pridi, ne boš nikoli zaman trkal! Ali razumeš: zmeraj, če ti je treba! — Vidim, da si pameten, in mislim, da se boš vsake reči po pameti lotil in se ne boš nikoli prenaglil.«

Anza je pokimal, da ga razume, in se je lepo zahvalil.

Naslednja dva tedna je ostal jagar v Dobrovljah; ni pa stanoval pri Cenci, ampak dalje zgoraj v hribu pri nekih kočarjih, katerim je dejal, da mora biti zdaj blizu matere, da je pri roki, če bi se kaj hudega pripetilo.

Kakor slučajno sta se vsak dan sešla s patronom Valerijonom, ki je prišel sem gor na sprehod. Hodila sta med njivami gor in dol in Anza je pazljivo poslušal duhovnikove nauke.

K Cenci dol je pa šel ves ta čas le dva- ali trikrat, pa nikoli ni ostal dalje, kakor kvečjemu kakršetr ure, ki jih je prebil ob bolničini postelji. Obe, Cenca in Veronika, sta opazili, da je postal zelo resen in vase zatopljen. Z dekletom je spregovoril kako prijazno besedo, pa se hitro poslovil. Nekoč je rekel v durih:

»Veronika, ko bi bil prej vedel, kar zdaj vem, bi se marsikaj ne bilo zgodilo, tudi tisto tam nad Šmarskimi pečmi ne.«

»To kar pozabiva, Anza,« je odvrnila in glas ji je bil mehek in vdan, kakor ga ni bila vajena. (Dalje sledi)

sen razgled, obenem nosi veličastno Marijino svetišče, v katerem se želi duhovno poživiti naša ženska mladina. Vabimo tudi dekleta iz jarenske in ljutomerske dekanije, ki so v naši bližini. Podajmo si roke in združimo srca za veliko delo lastnega posvečenja in narodnega prerojenja! Hčerke Marijine, obmejna slovenska dekleta, na veselo svidenje tukaj 4. avgusta!

Prosveta v Konjicah priredi 8. avgusta tabor fantovskega konjiškega okrožja.

Tabor katoliške mladine na Polzeli. Dne 1. avgusta hočemo dokazati vsem prijateljem katoliške prosvete, da še živi katoliška mladina na Polzeli, in sicer še vse bolj navdušena in odločna ter pripravljena za velike čase, katere nam je napovedal nepozabni vladika dr. Jeglič. Da ta duh ni zamrl, to hočemo dokazati ta dan s svojim nastopom. Zato lepo vabimo vse prijatelje našega gibanja, katerim je pri srcu sreča in poštenje naše mladine, pridite na ta naš tabor, da se navdušimo skupno za nadaljne boje! Tabor se bo začel ob treh popoldne.

*

Posavski prosvetni tabor v Rajhenburgu

Praznik katoliške prosvete v Posavju se bliža. Ta dan mora pokazati sadove našega dela, pa tudi naš ponos in našo zavest. Posavski prosvetni tabor mora biti v krogu ostalih taborov, ki se vrše letos širom Slovenije, veličastna manifestacija katoliške misli in prosvete v Posavju.

Prosimo vse, ki so prejeli okrožnice, da se ravnajo po navodilih v okrožnici. Vprašalne polepa čimprej vrnite!

Spored tabora je sledenje: Dopoldne po prihodu vlakov sprevod po trgu v baziliko, kjer bo sv. maša z ljudskim petjem. Peli bomo sledenje pesmi: »Kraljevo znamenje križ stoji«, »Lepa si, lepa roža Marija«, »Pridi molit o kristjan«, blagoslovno »Glasno zapojmo« in pa himno »Povsod Boga«. Prosimo, da se udeleženci naučijo navedenih pesmi, kolikor jih še ne znajo, da jih bomo peli vsi. Po sv. maši bo na prostoru pred cerkvijo prosvetni tabor s sledenjem sporedom: Državna himna; govor: »Slovenec in verac«, govor g. prof. dr. Josip Hohnjec iz Maribora, in »Naša katoliška prosveta«, govor g. prof. Bitenc iz Celja, himna »Povsod Boga«. — Ob pol štirih popoldne bo pri Slomšekovem domu telovadni nastop naše mladine.

Na predvečer tabora naj v vsaki župniji zagoni kresovi, ti znaki naše borbe iz davnih dni. Može in fantje, pripravite jih!

V župnjah, kjer še ni prosvetnih društev ali fantovskih odsekov, naj pridejo fantje na okrašenih kolesih, da bodo nastopili v sprevodu. Pridite tudi na lepo okrašenih vozovih! Okrašeni vozovi bodo zaključili sprevod. Kdor ima narodno nošo, naj gotovo pride v njej. Dekleta naj pridejo, kolikor mogoče, v dečlah.

Vsi udeleženci tabora naj imajo taborni znak in nagelj. Taborne znake smo poslali vsem društvi, oziroma župnim uradom. Dobili jih boste pa tudi na dan tabora v Rajhenburgu. Taborni znak bo obenem vstopnica za stojišče za popoldanski nastop.

Kdor bi želel imeti naročeno kosilo, naj društva ali posamezniki javijo število kosil prosvetnemu društvu v Rajhenburgu najkasneje do dne 5. avgusta.

Obenem se tem potom obračamo na sosednja bratska društva izven videmske dekanije, oziroma Posavskega fantovskega okrožja, da se udeležijo tabora. Predvsem pa vabimo narodne noše, da pridejo na tabor, ker v Posavju ni narodnih noš.

Ostala navodila bomo še objavili. Bog živi!

* * *

Zagonetna smrt šoferja.

Ugotovitve pred smrto

Iz Celja v Zreče je peljal 51 letni celjski avtotaksler Alojzij Drofenik nekega gospoda, ki mu je naročil pri izstopu, naj počaka nanj. Avtotaksler se je nekam odpeljal, ne meneč se za naročilo potnika.

Drugi dan za tem je stal Drofenik s svojim avtomobilom na običajnem mestu pred »Unionom« v Celju. Tovarišem se je zdel čuden in so ga vprašali, kaj da mu je. Razodel je le toliko, da ga vse boli, nato je sedel v svoj avto in se je med krikom onesvestil.

Na pomoč mu je priskočil drug šofer, ki ga je odpeljal v bolnišnico, iz katere pa je Drofenik zbežal naravnost v ulico dr. Žerjava, kjer se je ponovno onesvestil in so ga nato spravili na stanovanje k ženi, katera je poklicala takoj zdravnika.

Zdravnik je ugotovil na moževem telesu potplutbe in nevarne notranje poškodbe, katere mu je nekdo prizadjal z udarci s topim predmetom.

Zdravnik je prijavil zadevo policiji, ki je poslala k poškodovanemu detektiva, da bi ugotovil, kdo in kje je avtotakslerja napadel. Detektiv ni mogel iz Drofenika prav ničesar iztisniti in še napram ženi je trdovratno molčal.

Drugi dan opoldne se je zdravstveno stanje poškodovanega toliko poslabšalo, da je izdihnil.

Po sodnem raztelesenju

Dne 21. julija so v mrtvašnici celjskega okoliškega pokopališča Drofenikovo tru-

plo sodno raztelesili. Zdravnika sta ugotovila, da je imel šofer počeno lobanje, zlomljeni dve rebri in tudi druge notranje poškodbe. Sodna komisija je bila mnenja, da je bil rajni najbrž napaden in obdelan s kakim topim predmetom.

Slučaj Drofenikove smrti je začela raziskovati policija in ima sporočilo, da ni bilo ozi dan, ko se je mudil Drofenik v Zrečah, tamkaj v krčmah nobenega pretepa. Dognano je, da se je podal Drofenik iz Zreč na Brinjevo goro in se je vrátil od tamkaj proti poldne. Kakih 100 korakov pod cerkvijo ga je našel neki kmet nezavestnega pod cesto. Kmet je spravil šoferja v neko gostilno v Zreče, kjer so videli, da ima rano na glavi in razne druge poškodbe.

Izpred te krčme se je Drofenik odpeljal s svojim avtomobilom in ker se ni več dobro zavedal, v povsem napačno smer. Ko je sprevzel, da se prav ne pelje, je vprašal neznanca, ki mu je pokazal, kam mora zaobrniti, da se bo vrnil v Celje. Avtotaksler se je res pripeljal v Celje, je še tamkaj čakal na morebitne vožnje, ponoči se je podal domov in drugo jutro je bil zopet na svojem mestu pred »Unionom«, kjer se je odigralo, kar smo povedali zgoraj.

*

Tudi po sodnem raztelesenju in po poizvedbah policije je ostala Drofenikova smrt zagonetka, katera bo težko kdaj pojasnjena.

Oče brezžične oddaje umrl.

brzojavil brezžičnim potom preko Atlantskega Oceana.

Kakor hitro mu je brezžični izum povsem uspel, se je čisto posvetil izboljšanju aparatorov za brezžično oddajo. Naselel se je za dalje časa na Angleškem, kjer je osnoval brzojavno družbo. Za številne izume je prejel leta 1929 Nobelovo nagrado.

Italijanska vlada ga je imenovala za senatorja in zadnja leta je bil častni predsednik italijanske akademije znanosti in italijanski kralj mu je podelil plemenitaški naslov.

Po vojni se je največ bavil z uvedbo brezžičnih oddaj na kratke valove. Na svoji jahti (ladji) »Elektra« je preizkušal svoje izume. Njegovo ime je spet zaslovelo, ko je pred leti s svoje jahte prišel na svetovni razstavi v Melbourneju v Avstraliji vse luči in s tem tako rekoč razstavo otvoril. Marconi je zgradil tudi posebno radijsko oddajno postajo za Vatikansko državo.

Časopisje naglaša, da je Marconi slutil smrt.

Sv. oče Pij XI. izjavlja, da je bil Marconi v soboto 17. julija pri njem v avdenci brez posebnega razloga. Prosil je le papeža za blagoslov njemu in njegovi rodinci. Papež je mnenja, da je veliki mislec in iznajditelj Marconi predvidel, da bo kmalu umrl in ga je ta slutnja nagnila, da je prišel k njemu po slednji blagoslov.

Sv. očeta je zelo dirnila vest o njegovi smrti. Po državnem tajniku kardinalu Pacceliju je izrazil sožalje italijanski vla-

Veliki iznajditelj G. Marconi †

V starosti 63 let je podlegel 20. julija v Rimu srčni kapi Guglielmo Marconi, katerega lahko imenujemo očeta danes tolikoj upoštevane brezžične oddaje, brez katere si modernega prometa z letali niti predstavljal ne moremo.

Rajni se je rodil 25. aprila 1874 v Grifonu pri Bologni na Italijanskem. Že kot dijak se je lotil z vso vnemo raziskovanja brezžičnega brzojavljanja. Po dolgotrajnih poskusih mu je uspel prvi brezžični brzojav leta 1895, in to seve na zelo kratko razdaljo. Leta 1896 mu je Angleška patentirala njegovo izredno iznajdbo. Leta 1899 je postal brezžično brzojavko preko tako zvanega »Kanala« ali morja med Anglijo in Francijo. Leta 1901 je že

di, znanstveni akademiji in rodbini blago-pokojnega.

Truplo Marconija so takoj po smrti prepeljali v Farnesino, kjer je sedež italijanske akademije znanosti, dne 21. julija pa so prepeljali truplo v neko rimske cerkev,

kjer je ostalo do 22. julija, nakar so ga prepeljali 23. julija v Bologno, kjer so ga pokopali z vsemi častmi. Pogreba v Rimu so se udeležili razni inozemski odličniki, zastopniki italijanske vladarske hiše in tudi sam Mussolini.

vil v naši prenovljeni romarski cerkvi g. novo-mašnik svojo prvo sv. daritev. Marsikatera naša dobra mamica si je pri tej priliki od ginjenja obrisala solzo iz svojih oči z vročo željo, da bi tudi njen sin kdaj opravljaj presveto daritev. Bog daj!

Negova. Dne 18. julija zjutraj ob eni je na neznan način izbruhnil požar v mlinu g. Bračko Jakoba v Radvencih. Pogorelo je vse do tal, kar je bilo gorljivega. Zavarovalnina deloma krije škodo. Lastnik mлина trpi zelo občutno škodo, ker je bilo pripravljenega že precej novega zrnja za mletje raznim strankam.

Dornava pri Ptaju. Sreča v nesreči. Pri posetniku Martinu Arnuš je skušal nepreviden mehanik montirati motor na mlatilnico. Ob tej priliki ni manjkalo pomagačev in radovednih gledalcev. Neizkušen mehanik je dal strojemu preveliko pogonsko silo in posledica je bila, da je mlatilnico razbilo in razneslo na vse strani, tako da so posamezni deli železja ležali do 50 metrov daleč. Velika sreča v nesreči je bila, da se ni nikdo v usodnem trenutku nahajal na izpostavljenem mestu in so ljudje le z malimi praskami zbežali s skedenja.

Videž pri Slov. Bistrici. Po daljšem spanju se vendar oglašamo z veselo novico. Dolgčas bo onemu, kateri bi zamudil priliko, kar se bo godilo v Videžu 8. avgusta. Naši gasilci priredijo bogato založeno tombolo, za katerež že voda sedaj veliko zanimanje. Imajo krasne dobitke in nudijo po tomboli veliko zabave in kratkčasja. Zato na veselo svidenje!

Šmarje pri Jelšah. Naše prosvetno društvo je s skromno proslavo počastilo spomin umrlega vladike dr. Jegliča in naše narodne žrtve akademika R. Dolinarja. Dne 18. julija se je članstvo s praporom udeležilo sv. maše. Spominske svečanosti so se poleg članstva udeležili č. g. dekan Fr. Lom, kot zastopnik okrajnega glavarja g. Dornik, okrajni šolski nadzornik g. Šprajc, orožniški narednik-vodnik g. Matjaž in veter, referent g. Rihartič. Ob dveh svežih grobovih na vsaki strani našega Evangelista Kreka pri Sv. Križu ne jokamo kot sirote, ampak zremo s ponosom na svoje velikane, ki so za katoliško in slovensko stvar živeli ter umrli, da še z večjim navdušenjem in še silnje nadaljujemo pot, ki so nam jo oni začrtali, pod vodstvom

Odprta noč in dan so groba vrata.

St. Janž na Dravskem polju. Bog je poklical k sebi Romana Sel. Huda bolezen ga je že dalje časa mučila in ga 17. julija rešila vseh muk. Bil je globoko veren in se nikdar ni sramoval pokazati svojega mišljenja. Froti vsakemu je bil dober in pošten. Vsa okolina ga je poznala in zdaj žaluje za njim. Bil je odbornik občine in dolgoletni član gasilnega društva Št. Janž. Rajnemu večni mir, preostalom naše sožalje!

Hajdina. Dne 19. julija je bil na Hajdini k večnemu počitku položen cerkveni ključar Janez Pal iz Draženc. Sveti mašo zadušnico za blagega pokojnika je pel domači g. župnik, sprevod na pokopališče pa je vodil g. dekan, ptujski prošt Ivan Greif. Asistirala sta pri vsej žalni svečanosti g. gimnazijski profesor Cajnkar in kapucinski pater Inocenc. Vernega ljudstva se je nabrala ogromna množica, da je z molitvijo in cvetjem tolažila žalujoče sorodnike. V Palovi

hiši so imeli naročene samo dobre liste, kakor »Glasnik«, »Slov. gospodar« in druge, ker je rajni gospodar modro vodil svojo družino k časni in večni sreči. Ravno radi tega pa je tam pesem bila doma in veselje, kakor malokje. Izmed božjih poti pa je Pal najrajši obiskoval leta za letom Sladko goro ter bodril tudi druge k temu romanju. Zdaj pa je poromal sam na rajske livade. Domače prosvetno društvo se je na se-stanku ženske zveze hvaležno spominjalo ne-utrudnega društvenega delavca Pala, ki tudi svojim črkom nikoli ni branil v društveni dom k pouku in zabavi. Tudi cerkveni pevski zbor ima ravno v Palovih otrokih osem članov, sin Anton pa je organist. Cela hajdinska župnija pa še vidovska bosta ohranili vrlega moža, moža molitve in dela, Janeza Pala, v najlepšem spominu.

Sv. Križ nad Dravogradom. Praznovanje porcijunkule. V nedeljo 1. avgusta opoldne slovesno zvonenje. Ob petih popoldne začetek spovedovanja. Ob sedmih pridiga in slovesne večernice. Na porcijunkulo pričetek spovedovanja ob petih. Od šestih naprej sv. maše; ob osmih in ob desetih peta sv. maša s pridigo. Prijatelji in romari Sv. Križa, pridite! Spovednikov bo dovolj na razpolago.

Dr. Jakob Sket.

(Za 85 letnico rojstva in 25 letnico smrti)

Ime profesorja dr. J. Sketa je tako povezano s Koroško, da jih ni mnogo, ki vedo, da Sket ni iz Koroške, ampak da mu je tekla zibel na Vrhu pri Mestinjem.

Pri Hostnikovih, tako so jih klicali, so imeli srednje velik grunt. Prvorojeni Jakob se je rodil 2. maja 1852. Posetovo je prevzel mlajši brat Miha, ki ga je prepuštil svojemu sinu Jožetu, ta pa ga je leta 1935 prodal Ivanu Zupancu, ki sedaj gospodari na domu.

Jakob je dobival prvo učenost na Sladki gori. Dve leti se je pripravljal v Celju za gimnazijo. Študiral in končal jo je v Mariboru. V Gradcu je študiral za profesorja grščine in latinščine ter slovenščine. Leta 1878 je postal doktor. Profesorsko službo so mu podelili v Celovcu, kjer je ostal 31 let. Poročil se je z Marijo Seelandovo. Leta 1908 je prosil za upokojitev, 11. aprila 1912 pa je umrl. Pokopan je v Celovcu.

Delal je kot šolnik in urednik. V zgodovini Mohorjeve družbe zavzema vidno mesto med njenimi delavci.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Zadnje tedne je bilo v naši župniji, zlasti še okrog cerkve in pri Majheničevi hiši kaj živahnno vrvjenje. Pripravljali smo se namreč na sprejem in na novo sv. mašo trojiškega novomašnika g. p. Pelagija Majheniča. Pripeljal se je med nas v četrtek 15. julija. Do Hrastovca so mu šli naproti kolesarji, konjeniki, belo oblečena dekleta, mati, oče in najblžji sorodniki. Cerkvene organizacije z zaставami so ga pa pričakovale v Radehovi na meji župnije, odkoder se je po novomašnikovem prihodu razvil krasen sprevod proti cerkvi. Ob obilni asistenci in pobožnem razpoloženju našega vernega ljudstva je v nedeljo 18. julija opravljeno.

Poleg znanstvenih knjig je predelal Janežičeve »Slovensko slovnico«, izdal je: »Slovensko berilo za 5. in 6. razred srednjih šol«, slovenske čitanke za vse razrede od 1. do 4., za 7. in 8. razred, »Slovensko slovstveno čitanko« in »Staroslovensko čitanko za višje razrede srednjih šol«.

Urejeval je leposloven in poučen list »Kres«, pisal razprave (zgodovino Prešernove najstarejše pesmi »Zarjavela devičica«), novele in črtice (»Žrtva ljubosumnosti«, »Slika in srce«) ter roman »Milko Vogrin«. Njegova »Miklova Zala« je postala duhovna lastnina vsega slovenskega naroda.

Leta 1882 je postal odbornik Družbe sv. Mohorja, kar je ostal celih 30 let. Od leta 1889 do 1906 pa je bil tudi njen tajnik. V tej dobi je pripravil in za tisk predelil 54 knjig. Njegov uk je: »Mohorjevi udov število je slovenskega naroda merilo.« Prav v času njegovega dela pri Družbi je naraslo število udov nad 80.000. O knjigi, kamor so zapisovali imena udov Družbe, pa je Sket zapisal: »Ta knjiga je za nas častna, zlata knjiga; glejmo, da bodo zapisana v njej imena vseh Slovencev.«

Da ohrani živ spomin na svojega roj-

ka, ki je gradil našo narodno kulturo, bo fantovsko okrožje v Šmarju pri Jelšah priredilo 8. avgusta Sketov spominski dan na Mestinjem. Po sv. maši bomo odgrnili na Sketovem rojstnem domu spominsko ploščo, popoldne pa bomo slovesnost končali z narodno igro »Miklova Zala«, ki je prirejena po Sketovi povesti.

Za članstvo šmarskega okrožja je udeležba častna dolžnost, vabimo pa tudi bratska okrožja, da se naše vseslovenske narodne svečanosti kar najštevilnejše udeleže. Fantje, ki imate kroje, ne pustite jih doma! Zvezze z vlaki so ugodne na vse strani. Uporabite nedeljsko vozno kartu! Če pridete s kolesi in vozovi, okrasite jih! Na Mestinjem bodite najpozneje ob 9.30.

Spored prireditve: Na predvečer kresovi. Dne 8. avgusta ob 8.36 in 9.46 sprejem gostov pri vlakih. Ob 10 sv. maša na prostem. Po sv. maši na Vrhu odgrnite spominske plošče: a) državna himna; b) recitacija: »Slovenska beseda« (O. Župančič); c) govor; č) koroške narodne; d) »Hej Slovenci«. — Ob 15 narodna igra »Miklova Zala«. Vstopnina za igro: sedem po 20, 15, 10 in 5 din, stojišča po 3 din.

Na svidenje! Bog živi!

*

našega narodnega vodnika dr. Antona Korošca.
Bog živi!

Zveza bojevnikov (socialni odsek) v Ljubljani razpisuje 12 podpor po 150 din iz ustanove »Podporni sklad Martina Colariča«. Pravico do podpore imajo državljani Jugoslavije, ki imajo domovinsko pravico na ozemlju dravske banovine, in sicer: revni bojevnik (vojaki) in svetovne vojne, revne vdove in sirote v svetovni vojni umrlih vojakov, revni invalidi, vdove in sirote tudi iz drugih vojn in revne sirote sploh. Prošilci za podpore morajo predložiti pismeno prošnjo in dokazilo invaliditete, potrdilo občine o pristojnosti in bivališču ter izjavo občine o uboštvi in vedenju. Rok za vlaganje prošenj je do 10. avgusta 1937. Prošnje je nasloviti na: Tajništvo »Zveze bojevnikov«, Ljubljana, Tyrševa cesta 99.

Griže. Dne 17. julija smo imeli mrtvaško sv. mašo za rajnega akademika Ludovika Dolinarja. V nedeljo 18. julija je bila žalna seja vseh takojšnjih katoliških organizacij v spomin od političnih nasprotnikov umorjenega akademika Ludovika Dolinarja in v spomin velikega našega vzornika nadškofa Jegliča. Gg. Peter Kuder in Martin Brezovšek sta ju v svojih govorih proslavljala. Na tej seji se je tudi sklenilo, da se vrši 12. septembra pri naši Marija lurški cerkvi tabor krščanskega delovnega ljudstva za spodnjo Savinjsko dolino. Naša Marija lurška cerkev stoji na lepem hribčku, raz katerega je krasen razgled po vsej Savinjski dolini.

Grozdní sukač in njegovo zatiranje.

Izmed škodljivcev vinske trte postaja eden najnevarnejših grozdní sukač. Njegove majhne gosenice so znane pod imenom seneni črv in kiseljak. Medtem ko nastopa seneni črv ob času cvetja pomlad, zapleta kabrnke in uničuje cvetje, napada njegova druga generacija kiseljak v poletju kot grah velike jagode in jih izvotli do pešk. Take jagode prlčnejo tudi gnti in nastane na ta način pri močnejšem nastopanju prav občutna škoda.

Ta škodljivec našim vinogradnikom ni neznan, dasiravno ne nastopa vsako leto enako močno ter radi tega tudi njegove poškodbe niso vsako leto enako velike. Ugodne podnebne razmere pozimi in pomladu mu nudijo lahko prav ugodne razvojne možnosti, kar ima za posledico, da se v takih letih prav posebno močno razširi. V drugih pokrajinalah naše države je grozdní sukač navadno vsako leto redni gost vinogradov in se ga vinogradniki upravičeno boje, kot n. pr. v Dalmaciji, v Banatu, pa tudi okoli Smedereva, pri nas v Sloveniji pa nastopa običajno močneje le v daljših ali krajših razdobjih.

Poznamo dve vrsti grozdnega sukača: enopasastega in križastega. Dočim nastopa pri nas v glavnem enopasasti, je tega na jugu že močno izpodrinil križasti, tako da je tam prvi že redek. Nevarnejši pa postane drugi, ker ga je težje zatirati kot prvega. Enopasasti grozdní sukač ima navadno le dve generacije, ki sta časovno točno določeni, tako da se ga lahko ubranimo že z dvema škropiljenjem. Križasti pa nastopa zelo neredno in ga lahko od maja pa do oktobra dobimo v vseh razvojnih oblikah, kot metulja, jajče, gosenice in bubo, in ga moramo radi tega pogosteje zatirati. Tudi leta enopasasti grozdní sukač bolj v noči in ga radi tega lahko zvabimo k luči, dočim leta križasti bolj v mraku in ne gre k luči. Radi tega nima smisla, da bi križastega skušali zatirati z lučmi, ki jih obesimo v vinogradu.

Proti tem škodljivcem so se najbolje obnesla arsenova sredstva. Medtem ko zadostuje, da proti senenemu črvu škropimo n. pr. z bordoško brozgo, kateri smo dodali ali apneni arsenat »aresin« ali uranija-zelenilo (pri slednjem moramo zvišati tudi množino apna v bordoški brozgi) z nosprazenom ali nosprasitom, moremo proti kiseljaku doseči boljše uspehe, ako popršimo grozdje z arsen vsebujočimi prašili, n. pr. »gralitom«, ki tudi dobro lepi na jagodah. Gralit uporabljam posebno, ker v tem času škropiljenje z bakrenimi škropivi ni več potrebno. Važno je tudi, da prašimo o pravem času, to je kakih osem dni potem, ko leta metuljček. Letanje metuljčka, ki je navadno v drugi polovici julija, določimo lahko tudi z tem, da obesimo v vinogradu steklene posode, v katere denemo razredčen ocet ali jabolčnik. V te posode se metuljčki radi vlove. Tudi moramo pri prašenju paziti, da ne vdihamo razpršen prah gralita, ker je strupen. Radi tega je dobro, da si na usta denemo robec.

Peter Rešetar rešetari.

Krematorij za JNS. V Laškem stoji že nekaj let pivovarna, ki pa ne vari piva, pač pa samo stoji. Ker pa se mora taka znamenita stavba vendarle za kaj uporabiti, so njeni lastniki sklenili, da jo bodo uporabili za krematorij za JNS. Da se vse uporabi, kar je pri pivovarni, bodo pa pepel kar v faselne spravili.

Društvo za zaščito JNS. Imamo razna društva za zaščito vseh tistih, ki so zaščite potrebeni. Ker se JNS vedno pritožuje, koliko sedaj trpi, bi bilo vendarle dobro, če bi se ustavilo društvo za zaščito JNS. Če to društvo drugega dela ne bo imelo, saj se JNSarjem še nikoli ni tako dobro godilo kot sedaj, ko svobodno celo proti vršilcem najvišje oblasti izdajajo letake, bo morda vsaj to moglo ugotoviti, da je treba le narod zaščititi pred JNS.

Naredna odbrana v Studencih in na Pobrežju je pri Mariborski koči na Pohorju priredila starokatoliško službo božjo. Kolikor vem, ni v teh organizacijah starokatolikov, niti novokatolikov, tam so sami taki katoliki, ki so pozabili, da so katoliki. Urednik »Pohoda« je na seji Narodne odbrane v Mariboru omenil, da je glavna nalogga Narodne odbrane delati proti konkordatu, takojšnje organizacije pa smatrajo kot potrebno, da prirejajo v popolnoma katoliških krajih starokatoliško slavnost. Vi morda vsega tega niste opazili, toda treba je, da vam vsaj jaz to povem. S tem se je Narodna odbrana v naših krajih popolnoma izkoreninila in se bo v svojem času tudi posušila.

All bo kaj ali nič? Mnogi že komaj čakajo, da bo vojna na Dalnjem vzhodu. Pa je kar noče biti! Neprijetno je mnogim tako dolgo čakati na — dober pose!

Španska vojska na Slovenskem. Mnogim le ne da miru španska vojna. Ker te korajže nimo, da bi šli tja na fronto, so napravili fronto.

Pri nekaterih boleznih žolča in jeter, žolčnih kamenih in zlatencih ureuje naravna

FRANZ - JOSEFOVA

grenčica

prebavo in pospešuje iztrebljenje črevesja. Klinične izkušnje potrjujejo, da domača pitna kura (zdravljenje) dobro učinkuje, ako popijemo

FRANZ - JOSEFOVO

vodo

zmešano z malo tople vode, zjutraj na prazen želodec.

Ogl. reg. S. br. 15485/35.

to v Ljubljani. K tej fronti so šli tudi nekateri »dobrovoljci«, kot Kocbek in dr. Gosar. Fronta je ravno toliko pridobila, kakor smo mi izgubili, namreč — nič!

Najkrajša pot. Rusi pravijo, da hočejo svet preobrniti, da bi se drugače sukral. Ker se jim z revolucijami ni posrečilo, so pa sklenili osvojiti severni tečaj, kjer zemeljska akta ven gleda. Sedaj jo mislijo pa po svoje namazati in tam tako zasukati, da bi se nazaj vrtela. No, bom videl, če bo kaj iz tega, bom pa povedal.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje glede mejnika v vinogradu. I. K. v T. Pred štirimi leti je na meji med Vašim in mejaševim vinogradom izginil eden izmed mejnikov. Lani je mejaš brez Vaše vednosti postavil nov mejnik, a za en meter v Vaš svet. Ko je letos Vaš sin ta mejnik opazil, ga je odstranil. Mejaš Vas sedaj toži »radi tega mejnika«, pred sodiščem je dejanski stan povsem drugače slikal kot je res in sodnik Vam ni pustil nič govoriti. — Ni nam jasno, kakšno tožbo bi naj bil mejaš vložil zoper Vas. Po pravem bi smeli Vi, ako ne veste točno, kje je stal stari mejnik, predlagati razmejješenje v nespornem postopku. Ako pa dobro veste, kako meja teče in ako si mejaš lasti Vaš svet preko meje, ga lahko tožite z negotorijsko tožbo, da ne sme posegati v Vaš lastnino. V slučaju, da je mejaš Vas tožil, prosite sodnika pri razpravi za besedo, mu povejte vse kot nam in predlagajte za to potrebne dokaze (priča). Ako Vas ne bo hotel poslušati, odnosno zapisati v zapisnik Vaših navedb, odklonite podpis zapisnika in grajajte njegovo nepopolnost. Lahko se pritožite pri predstojništvu sodišča, ako pa je vodil razpravo predstojnik sam, pri predsedniku nadrejenega okrožnega sodišča. Najbolj sigurno bo, da k prihodnji razpravi — ako še ni bila zaključena, odnosno izrečena sodba — pridete z odvetnikom.

Občinska cesta, izguba lastnine, priposestvanje. K. I. V mapi je že 125 let vnešena občinska cesta, po kateri pa zadnjih 88 let vozijo le občani, ki imajo ob njej posestva. Eden izmed teh je prodal svoje posestvo, novi lastnik pa hoče omenjeno cesto uporabljati v večjem obsegu, odnosno tudi tisti del, ki ga prednik ni. Drugi mu to branijo, on se pa sklicuje na dovoljenje župana. Vprašate, kdaj in v kolikem času izgubi občina »pravico do ceste« in ali se občinska zemlja zamore priposestvovati. — Ako je občina vpisana kot lastnica kake parcele, tedaj vsled tega, da ne izvršuje lastniških funkcij, še ne izgubi svoje lastniške pravice. Morala bi posebej opustiti posest. Kaj drugega pa je vprašanje priposestovanja lastnine na občinski zemlji. Slednjo se zamore priposestvovati v 40 letih. V Vašem primeru bi bilo ugotoviti, ali je kak posameznik 40 let v dobrì veri, javno in brez prošnje užival določen kos ceste, ali je kos ceste ali celo cesto užival več oseb hkrat, ali si je morda vsak svojil določen kos, drugemu pa dovolil le vožnjo. Potem bi se zamoglo odločiti, ali gre za lastnino posameznika do določenega kosa, ali za solastnino vseh do cele ceste, ali za služnostno pravico vožnje. Priposestvovanje lastnine je treba seve uveljaviti (eventuelno s tožbo) in jo vknjižiti. Potem bodo ti vknjiženi lastniki lahko z negotorijsko tožbo nastopili zoper novega kupca. Sedaj bi mogli naperiti zoper njega le tožbo radi motenja posesti, a v 30 dneh po prvi vožnji.

Izterjanje že prisojene terjatve. G. F. na Z. g. Potom zastopnika reynih ste dosegli obsodbo Vašega dolžnika, da Vam mora v 15 dneh pod izvršbo plačati dolg in pravdne stroške. Ker vzlio poteku tega roka niste ničesar pravili, vprašate,

Polkovnik Koc, organizator in voditelj nove poljske vladne stranke. Na omenjenega politika je bil poskušen atentat. Kocu namenjena bomba je raztrgala napadalca.

Kaj naj naprej ukenete. — Ako ste v pravdi pooblastili odvetnika, tedaj je on že temeljem pravnega pooblastila upravičen zahtevati iz-

vršbo in opravljati vsa dejanja, ki se pokažejo za potrebna. Ako pa ste dali tožbo na zapisnik in Vam je sodišče postavilo zastopnika revnih le za razpravo (pred drugim sodiščem), tedaj morete sami predlagati izvršbo. To storite lahko pri sodišču Vašega okoliša, ki bo predlog odstavilo sodišču, kjer biva dolžnik. Sklicujte se na pravico revnih, ki Vam je bila podeljena v pravdi, da Vam ne bo treba plačati taks.

Stari, bolni mali posestniki in kuluk. N. P. v S. Vprašate, ali so res Vaši starši, ki so stari in bolni ter posejejo le šest oralov hribovite zemlje ter občinskih cest skoraj nič ne uporabljajo, dolžni opraviti dva dneva kuluka ali plačati 40 dinarjev. — Za gradijanje in vzdrževanje občinskih cest sme občina odrediti v enem letu tri enote ljudskega dela. Ljudsko delo pomeni osebno delo zavarovancev, odnosno njih namestnikov ali plačevanje ustrezne povprečne dnine navadnega delavca. Za enoto se jemlje pri osebah, ki plačujejo do 200 din letno neposrednega davka, en dan dela, pri osebah, ki plačujejo do 500 din davka, dva dni dela in podobno naprej. Starost (pod 18 in nad 55 let) ter delanesposobnost oprišča le osebnega dela, ne pa plačevanja ustrezne dnine.

Sejmarji! Vzemite s seboj tudi Slomšekove svetinjice, ki jih ljudje tako želijo imeti! Lahko jih boste odprodali. Svetinjice se dobijo v Cirilovi Maribor-Ptuji.

Širina občinske ceste. Ista. Vprašate, ali mora biti občinska cesta po zakonu res štiri metre široka. — Zakon ne določa širine občinskih cest v metrih, marveč le, da naj ustreza vozilom, ki se rabijo v dotednici občini in potrebam krajnjega prometa.

Plačilo bolničnih pristojbin za polnoletnega sina. M. D. v K. Vprašate, ali ima bolnišnica pravico terjati plačilo oskrbnih stroškov za 28 let starega brezposelnega sina od matere, ki je posestnica. — Po zakonu o bolnišnicah plačujejo bolnišnike pristojbine bolniki sami ali drugi, ki so po zakonu za to zavezani, razen če občina potrdi, da tega ne zmorejo. Ker določa občini državljanški zakon, da morajo starši skrbeti za ujuno vzdrževanje tudi polnoletnih otrok, ako so slednji brez sredstev in spadajo bolnišnici stroški vsekakdo k vzdrževanju, bo morala navedene stroške plačati mati, ako ne bo i ona mogla dobiti potrdila občine, da stroškov ne zmore.

Otvoritvena seja Kmetijske zbornice.

V ponedeljek 26. julija se je vršila v Ljubljani v magistratni dvorani otvoritvena seja Kmetijske zbornice, na katero so se zbrali izvoljeni in imenovani člani, ki predstavljajo slovenskega kmata in večino slovenskega naroda.

Sejo je otvoril g. banski svetnik dr. Josip Dolinar, pravni referent kmetijskega oddelka pri banski upravi v Ljubljani. Sporočil je zbranim svetnikom, da ga je imenoval ban za komisarja Kmetijske zbornice, dokler ne bo izvoljen začasni odbor.

Po prečitanju imen izvoljenih svetnikov in ugotovitvi, da ni bila vložena proti volitvam v Kmetijsko zbornico nobena pritožba, je stopil v dvorano g. ban dr. M. Natlačen, ki je med navdušenim odobravanjem vseh navzočih otvoril prvo sejo zbornice z nagovorom, v katerem je poddaril, da je zbrane poslala v zbornico svobodna ljudska volja in da naj začnejo delo za zboljšanje kmčkih prilik, ki bo težavno radi tega, ker bo treba ustanovo Kmetijske zbornice graditi z nova. Pri vseh težavah, ki čakajo svetnike, jih naj spremlja zavest, da nobeden ne zastopa v zbornici samo svojega okraja, ampak ce-

lotni kmečki stan. Ob koncu otvoritvenih besed je želel g. ban Kmetijski zbornici božjega blagoslovā in je zagotovil zbrane, da bo z vsemi močmi podpiral njihovo delo.

Za otvoritveni govor se je zahvalil g. banu g. Janez Brodar s prošnjo, naj ostane zbornici naklonjen.

Po zahvalnih besedah g. Brodarja je komisar dr. Dolinar imenoval za zapisnikarja g. Možino, za overovatelja pa g. J. Brodarja in dr. Hribarja.

V začasni odbor Kmetijske zbornice je g. Rajh predlagal: g. Steblovnika za predsednika, g. Brodarja za prvega podpredsednika, g. Štrcina za drugega podpredsednika, za odbornike pa gg.: Marinčka, Spindlerja, Potočnika in Lebarja, za tajnika pa g. Preloga. Predlog je bil soglasno sprejet.

Dolžnost novega odbora bo, da bo sezavil statut zbornice, katerega bo potrdil g. ban. Načrt statuta bo poslan vsem svetnikom v proučitev in bo sklepala o njem tretja seja zbornice.

Novoizvoljeni predsednik zbornice je imel na polnoštivlne nagovor, v katerem

se je zahvalil g. banu za otvoritev zbornice in je naglasil že predvojni trud slovenskih kmetov, da bi si priborili svojo zbornico. Po prevratu je bil kmetijski minister g. dr. Franc Kulovec taisti, ki je hotel kmetijsko zbornico poklicati v življenje, a je bila tedanja vlada prekratko pri krmilu države. Vse poznejše vlade so zanemarile vprašanje Kmetijske zbornice, dokler ni sedanja vlada uresničila dolgoletnih želj našega kmata in mu dala stanosko zbornico, ki bo skrbela za zboljšanje kmetskega doma in bo dvignila slovensko narodno moč in zavest.

Predsednik g. Steblovnik je predlagal nato udanostni brzjavki Nj. Vel. kralju Petru II. in Nj. kr. Vis. knezu namestniku Pavlu ter pozdravne brzjavke kmetijskemu ministru Svetozarju Stankoviču in slovenskim ministrom dr. Korošcu in dr. Kreku, kar je bilo z navdušenjem sprejet.

Komisar g. Dolinar je nato zaključil prvo sejo Kmetijske zbornice z željo, da bi uspešno cvetela v korist slovenskega kmetskega stanu.

*

Poslednje vesti.

Patriarh srbske pravoslavne cerkve umrl

Nekaj minut po polnoči je umrl 24. julija v svoji vili na Topčideru v Belgradu 57 letni patriarh srbske pravoslavne cerkve Varnava.

Rajni je bil rojen 1880 v Plevlju in se je pisal Rosič. Studiral je v Prizrenu, bogoslovje v Rusiji, v današnjem Ljeningradu. Pastiroval je v Carigradu, odkoder je prišel za metropolita v Veles. Med svetovno vojno je bil v Londonu in od leta 1920 je bil metropolit v Skoplju.

Po smrti patriarha Dimitrija leta 1930 je bil pod Živkovičevim vladom, v kateri je bil Srškič pravosodni minister, dne 12. aprila 1930 izvoljen za patriarha srbske pravoslavne cerkve. Dva dni pozneje je bil v prisotnosti kraljeve družine tudi za patriarha ustoličen v Belogradu.

Truplo rajnega so po smrti balzamirali in položili v Belgradu v saborni cerkvi na mrtvaški oder.

Pogreb rajnega patriarha se bo vršil v četrtek 29. julija iz saborne cerkve v novo svetišče sv. Save v Beogradu, kjer bo poglavar srbske pravoslavne cerkve položen k večnemu počitku.

Politične novice iz drugih držav

Usoda Palestine pred Društvom narodov. Po ročali smo že, da je posebna angleška kraljevska komisija razdelila Palestino v tri dele. S to razdelitvijo niso zadovoljni ne židje in ne Arabci. Angleški parlament je sklenil, da se sklepi palestinske komisije predložijo Društvu narodov dne 30. julija.

Francoski komunisti bodo podpirali Chautempsovo vlado. Na kongresu komunistične stranke je bilo sklenjeno, da bodo komunisti še naprej podpirali Chautempsovo vlado, dasi se

ne strinjajo z vsemi finančnimi ukrepi nove vlade.

V Nemčiji bo proizvodnja železa in drugih kovin pod nadzorstvom države.

Japonci in Kitaje so se zopet zgrabili. V noči od nedelje na ponedeljek se je razbesnela napetost med Kitajci in Japonci na severnem Kitajskem toliko, da je prišlo do bojev ob železniški progi Tiencin-Peking. Na obeh straneh so bile občutne zgube.

Domačje novice

40 letnico mašništva so slavili zadnje dnevi: g. Ferdinand Ciuha, župnik v Selnicu ob Dravi, g. Franc Gartner, župnik na Gornji Polškavi, g. Ladislav Hazemali, kapucinski vikar v Celju, g. Jožef Klekl, upokojeni župnik v Črensovcih v Slov. krajini, g. Anton Kolarič, upokojeni profesor v Ptaju, g. Franc Krošelj, župnik v Mozirju, g. Jožef Panič, župnik na Keblju na Pohorju, g. Jožef Zeičen, duhovni svetnik krške škofije ter

*

bivši ravnatelj Mohorjeve družbe v Celju, g. Melchor Zorko, župnik na Sp. Poljskovi, in g. Jožef Žekar, dekan in nadžupnik v Rogatcu. Jubilantom naše iskrene častitke!

Čehoslovaški visokošolci počastili Slomšekov grob. Zadnjo nedeljo 25. julija se je ustavilo v Mariboru odposlanstvo čehoslovaških katoliških visokošolcev. Mladi inteligenți so položili na Slomšekov grob venec s traki v narodnih barvah čehoslovaške države.

Murska Sobota dobi po sklepu ministrskega sveta okrožno sodišče.

Razprava radi umora na Prihovi. V sredo 23. julija ob 8. uri zjutraj bo pričela pred celjskim okrožnim sodiščem razprava proti Reji, upravniku »Večernika ljubljanskega Jutra« v Mariboru in tovarišem, ki so obdolženi zločina umora visokošolca Rudolfa Dolinarja na Prihovi in še par prestopkov. 21 obožencev bo branilo 13 odvetnikov. Na razpravo, kateri bo predsedoval predsednik celjskega okrožnega sodišča g. Vidovič, je vabljenih radi osebnega zaslišanja 13 prič. Za razpravo, ki bo trajala predvidoma dva dni, vlada največje zanimanje.

Nov športni dom našega mariborskega športnega društva »Maraton« je bil zadnjo nedeljo slovesno blagoslovjen v Rušah.

Padel v prepad in se ubil. Pod vrhom Storžiča nad Tržičem je padel v prepad 27 letni čevljarski pomočnik Florjan Likar z Golnika in je obležal mrtev.

Motociklist zadel v voz. V Mengšu na Gorenjskem sta zadnjo nedeljo trčila motociklist Ivan Mrak in njegova spremjevalka Tilka Suhadolnik v enovprežni voz. Konj je bil koj mrtev, Mrak si je pri padcu zlomil desnico in dobil notranje poškodbe, Suhadolnikova ima rano na čelu in je po padcu radi notranje poškodbe blijava kri. Voznik je postal nepoškodovan.

Eksplozija v trgovini. V petek 23. julija zvečer je eksplodiralo po nesreči v Omerzovi trgovini v Kranju strelivo, in sicer rakete. V trenutku eksplozije so bile v trgovini štiri osebe: lastnica trgovine gospa Omerza, triletni Šumijev fantek in njegova petletna sestrica in neki Blejčan, ki je kupoval rakete. Opečena je bila hujše petletna Šumijeva hčerka ter lastnica trgovine. Blejčan je dobil tudi opeklino, a je odklonil prevoz v bolnišnico. Šumijev fantek je postal nepoškodovan. K sreči se ni vnelo od eksplozije vse strelivo, ker sicer bi se bila porušila vsa stavba.

Viničariji zgoreli. V Razvanju pri Mariboru je uničil podtaknjen ogenj dve viničariji posestniku Francu Rotu. Zgorele so tri krave, dve svinji in precej kuretine. Viničarka Marija Lešnik je dobila nevarne opeklino po hrbtni.

Kdo je roparski morilec v Bresterinci pri Kamnici? Spredaj poročamo obširno o roparskem umoru Gselmanove v Bresterinci pri Kamnici. Zločinec je koj od začetka osumljeni Marko Ferš, 21 letni sin posestnika v Bresterinci, ki je po odkritju umora zginil in se je skrival po okoljskih gozdovih. V petek 23. julija so orožniki Ferša artilirali in je na kraju umora dejanje priznal. V petek 16. julija je prišel ob peti uri zjutraj k Gselmanovi in zahteval, da mu izplača zasluženi denar. Ker ni dobil plačila, ga je to tolikanj razkačilo, da je potegnil s seboj prineseni kuhiinski nož in je z njim smrtno zabodel Gselmanovo. Koj po zabodljaju je žensko odnesel na podstrešje, jo zakopal pod seno, preiskal vse po hiši, odnesel 165 din, vzel še nekaj obleke ter čevlje, hišo je zaklenil, ključe je odvrgel in se je podal v krčmo v Selnicu. V tej gostilni je ukradel natakarici iz predala 400 din in je še isti dan vrnil svojemu bratu dolg 500 din. Ker je znaš, da ga bodo osumili roparskega umora, se je skril v hosto.

Prijet požigalec. V Jaršah pri Zagorju ob Savi je bil posestnik Janez Grošelj vsled požiga oškodovan za 50.000 din. Sedaj so artilirali kot požigalec sosed Jakoba Grobeljeka, ki je priznal, da je podtaknil ogenj iz jeze in maščevanja s tlečo bukovo gobo.

Prireditve

Prosvetni tabor v Slov. Konjicah 8. avgusta

Ves konjiški okraj se z veseljem pripravlja na slavnostni dan katoliške prosvete, da manifestira za svete in nedotakljive svetinje slovenskega naroda. Veliki časi... Velične naloge... nam kliče nepozabni Veliki Jeglič! Zato se zgrnimo v močno četo prav vsi — od najstarejših do najmlajših — saj nas oživilja isti duh!

Na predvečer bodo zagoreli kresovi po obronkih južnega Pohorja in Konjiške gore. V nedeljo 8. avgusta bo ob pol devetih zbiranje na državni cesti pri Rdečem križu. Ob devetih sprengovod k službi božji na cerkveni trg: 1. konjeniki, 2. kolesarji, 3. prapor, 4. starešinstvo, 5. narodne noše, 6. godba, 7. članstvo, 8. skupine, 9. vozovi. Ob pol desetih pridiga (g. prof. Gregor Zafošnik) in sv. maša (mil. g. arhidiakon Fr. Tovornik). Po sv. maši zborovanje: govorita gg. urednik Jože Košček iz Ljubljane in akademik Ludvik Leskovar. Ob treh večernice. Ob pol štirih javen nastop fantov konjiškega okrožja na letnem telovadilšču za katoliškim društvenim domom. Vstopnina: sedeži po 8 in 5 din, stojilšče po 2 din. Za okreplila poskrbi g. F. Založnik v društvenem domu.

Fantje, možje, dekleta, žene! Ta dan manifestiramo vse zavedni katoliški Slovenci! Vljudno vabimo vse prijatelje od blizu in daleč. Zlasti z veseljem pričakujemo goste iz sosednjih okrajev. V naprej pozdravljeni!

Kmečki tabor v Ormožu

Dne 15. avgusta se vrši v Ormožu velik kmečki tabor, ki obeta postati mogočna manifestacija kmečke misli in dostenj dokaz kmečke stanovske zavesti. Tabor se bo vršil predpoldne na glavnem trgu v Ormožu in že po dosedanjem zanimanju sodeč, bo privabil v Ormož mnoge tisoče kmečkega ljudstva iz ormoškega, ptujskega in ljutomerskega okraja; udeležili pa se ga bodo tudi bratski hrvatski kmetje. — Okrajna kmečka zveza v Ormožu je že razposlala vsem krajevnim kmečkim zvezam ormoškega okraja takor tudi okrajinim kmečkim zvezam sosednjih okrajev okrožnico z natančnimi navodili glede priprav in udeležbe na taboru. Prosimo še na tem mestu odbornike kmečkih zvez v poštov prihajajočih krajev, da storijo vsak po svojih močeh vse, da bo naš tabor v Ormožu čim bolje in lepše uspel. — Za udeležence tabora bodo izdelani posebni znaki v narodnem in kmečkem motivu ter prosimo že sedaj vse, ki se nameravajo tabora udeležiti, da znake takoj naročijo pri Okrajni kmečki zvezi v Ormožu, Ormož 44. Podrobna navodila ter program tabora bomo še objavili. Kmečki pozdrav!

Kapela pri Radencih. Prihodnjo nedeljo, dne 1. avgusta, po rani sv. maši se vrši pri nas proslava majniške deklaracije, katere se naj udeležijo vsi župljani, stari in mladi, možje in žene, fantje in dekleta kolikor mogoče v narodnih nošah, posamezna društva v svojih uniformah itd., da se tako po možnosti oddolžimo svoji narodni in domovinski dolžnosti. Obenem bo tudi Dolinarjeva proslava. Govornik pride iz Maribora. Popoldne istega dne bo pa igra »Garcia Moreno«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Velenje. V nedeljo 15. avgusta bo velik dan za našo in sosednje doline. Kmečko-prosvetni tabor

bo, za katerega se že vršijo velikanske priprave. Dopoldne bo sv. maša in zborovanje na prostem, popoldne pa telovadni nastop. Za pokrovitelja smo zaprosili našega ministra. Danes samo opozarjam in vabimo, drugič več. Bog živi!

Kmečki tabor v Ketijah. Zadnjo nedeljo se je vršil v Kotljah na koroški meji kmečki tabor, katerega se je udeležilo nad 3000 ljudi. Kot zastopnik g. bana, ki je bil pokrovitelj tabora, je prišel g. okrajni načelnik Milač s precejšnjim številom uradništva. Poleg kmečkih množič so posetila prireditve številna prosvetna društva z godbami. Slikoviti tabor je pričel s službo božjo, potem je bilo pregledovanje razstavljene živine. Živinski razstavi je sledil slavnostni občni zbor Živinorejske in pašniške zadruge pod vodstvom člana kmetske zbornice kmeta Bena Kotnika. Popoldan je bil posvečen razvedrilu in so igrali zanimivo ter izvirno igro »Koroška kmečka ohcet«, katero je nalašč za ta tabor spisal Kuharjev Anzej, absolvent kmetijske šole. Tabor kmetov iz Mežiške doline je pokazal katoliško in narodno zavednost naših dobrih obmежnih kmetov.

Laporje. Lepa igra »Revček Andrejček« je zbrala zadnjo nedeljo kljub slabo obetajočemu vremenu veliko število gledalcev. Navajeni smo že pri naši mladini izvrstnih nastopov. Tudi sedaj je mladina pokazala svoje lepe zmožnosti. Občudujemo to navdušeno laporško mladino. Verimo, da jo peče ena boleča rana: nima namreč primernega farnega doma. Vsi Laporčani želimo, da dobí naša mladina svoje primerno domovanje, kjer bo ognjišče za srčno in umsko prosveto.

Sv. Lenart v Slov. goricah. Tukajšnja Krajevna kmečka zveza ima svoj redni letni občni zbor nepreklicno v nedeljo 1. avgusta v dvorani Narodnega doma (po rani sv. maši).

Brašno društvo pri Sv. Jurju ob Ščavnici bo proslavilo dne 8. avgusta svojo petdesetletnico. Ob tej priliki bo blagoslovjen tudi novi društveni prapor, delo č. šolskih sester v Mariboru. Kakor se po vsej Sloveniji vršijo prosvetni tabori, tako naj bo tudi ta proslava nekak tabor za vso Prlekijo. Ta dan se hočemo zbrati pri Sv. Jurju vsi, ki se zavedamo, kako važno je katoliško prosvetno delo med slovenskim narodom. V rojstnem kraju našega voditelja g. dr. Korošca hočemo z obilno udeležbo pokazati, kako hvaležni smo njemu, ki nam je zopet oživil našo prosvetno društvo.

Nazarje. V nedeljo 25. julija ob osmih zvečer so priredili pred frančiškansko cerkvijo v Nazarju Veliki Frančiškovi Križarji iz Ljubljane versko igro Pilat. Spisal jo je mlad križar Niko Jeločnik, ki je igro tudi spretno režiral in igral Pilata. Dasi je poprej grozil dež, se je vendar nabralo nepričakovano mnogo ljudi, ki so napolnili skoro ves nazarski grič. Preč. o. Odilo je obrazložil pomen verske igre, ki je najlepša pridiga, ker nam je nevsljivi oblik pove, kar nam je potrebno. Nato se je začela igra. Izredno lepo je vplivalo razsvetljeno področje frančiškanske cerkve in dvigalo že itak zbrano razpoloženje, saj je bila noč lepa, in pod vodstvom preč. o. Odila je v odmorih pela vsa zbrana množica, ki je verno sledila poteku igre, ki je prikazovala Pilata, ki je obsodil svojega Boga in je zato obsojen, da mora po svetu kot večen popotnik in ne najde miru, dokler ga njegov sin Lukrecij in stotnik Petronij ne spravita z Bogom. Vsak je odšel domov z vtimom: Velik greh kliče nas prokletstvo stoletij.

Odpulta noč in dan so greba vrata...
Dornava. V najlepšem cvetu mladosti ji je pretrgala nit življenja smrtna kosa Aniki Zavec, zvesti članici Marijine družbe. Komaj je dočakala 17 pomlad in že jo je poklical Vsemogočni

k sebi. Pogreb je vodil od hiše žalosti g. p. Metod Rupar iz Ptuja ob veliki udeležbi Marijine družbe in drugih. V srce segajoč govor na pokopališču je imel g. p. Karl iz Ptuja. Domači cerkveni pevski zbor ji je zapel za slovo na domu in na pokopališču. — Dne 15. julija pa smo položili k večnemu počitku Sok Jožeta. Bil je vzoren krščanski mož in splošno znan čebelar daleč naokoli. Pogreb je vodil g. Alfonz, župnik iz Ptuja. Ob grobu se je poslovil od ravnega g. župnik. — Uživajta večno srečo pri Bogu, ker sveti križ nam tako govorji, da vidimo se nad zvezdami!

Laporje. Smrt pri nas precej gospodari. Iz Vrhol so prinesli na pokopališče mlađe mater Potisk Katarino, ki je zapustila žalostnemu možu dvoje nepreskrbljenih deklic. — V Vrholah je po dolgem in strašnem trpljenju, ki ga je potrežljivo skozi pet let neprestano na bolniški posteli prenašala, umrla 69 letna Korošec Ana. — Zadnji teden pa sta nagle smrti umrla v Hošnici posestnik Martin Kranjc, v Laporju pa 49 letni trgovec in gostilničar Alojzij Šifrer.

Dopisi

Šmarje pri Jelšah. V noči na pondeljek je hitela huda nevihta preko Slovenije, kam, še ne vemo. Pri nas pa je zapustila žalostno sled. Na Planinci je udarila strela v poslopje malega posestnika in v trenutku je bilo vse v plamenu. Žena z dvema otrokom se je komaj rešila. Mož pa se je ob trenutku strele, ko je ravno luč nažigal, onesvestil. Poslopje je gorelo naprej, ker so vsi sosedje precej oddaljeni. Ko so vendar prišli na pomoč, so ga z največjo težavo rešili iz goreče peči, pa z do kolen obžganimi nogami. V žalostnem stanju so ga odpeljali v celjsko bolnišnico. Če le mogoče, ljubi sosedje in župljanji, usmilite se nesrečne obitelji!

Laporje. V zadnjem času je v primeroma kratkih presledkih v laporški župniji kar štirikrat gorelo. V Laporški goriči je požar uničil posestniku Mihaelu Kresniku hram, klet in stiskalnico, v Laporju je Francu Uršiču ogenj do tal požgal hišo in hlev, v Liviču je pogorela hiša in gospodarsko poslopje Fr. Stupanu in ravno tako tudi Janezu Ugeršeku. Pri Ugeršeku se je ogenj zanetil od dimnika, ko so pekli kruh, pri drugih požarih pa je morala biti poleg hudobna roka. — Razboršek Ljudmila iz Razgorja, ki je večkrat z velikim uspehom nastopala na odru na-

šega Prosvetnega društva, se je omožila z Janezom Robarjem iz Žabljaka. Mladima poročenemu želimo vso srečo!

Sv. Miklavž nad Laškim. V eni zadnjih številki celjske »Nove dobe« se je dopisnik mimogrede obregnil tudi ob našo Šolo. Res, Šola stoji 500 m nadmorske višine, tudi preprosta je, kakor so preprosti domovi prebivalcev v teh krajih, ki s trudem obdelujejo težko in hrivovito zemljo. Ponosni pa smo na to, da »Nova doba« in njej srodnii listi k nam ne zahajajo in pa, da skrunilci državne zastave ne obiskujejo naše šole. — Šmilklavčan.

All si že obnovil naročnino?

MALA OZNANILA

Cenik malim oglasom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Preklici, Poslan, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davlek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. — Kdor inserira takoj, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

SLUŽBE:

Majerja, veščega krmljenja in molže, sprejme takoj graščina Statenberg, Makole. 1033

Hlapec, pošten in priden, se sprejme k Sv. Juriju ob Ščavnici. Naslov v upravi lista. 1034

Iščem poštenega vinčarja z malo družino. Ponudbe na upravo pod »Poštenost«. 1038

Pridno dekle sprejmem takoj. Sluga št. 22, Pešnica. 1042

Viničar se sprejme pri Zg. Kungoti. Vprašati: Maribor, Gajeva 4. 1041

Dekla, pridna in počlena, za vsa kmečka dela, se sprejme takoj. Plača mesečno 100 din. Pukšič Karl, Sv. Anton v Slov. goricah. 1043

Dva sedlarska pomočnika iščem za takoj, najraje mlada, šele izučena. Zglasiti pri Jošku Kolar, sedlar, Slov. Bistrica. 1045

Zanesljiv major s petimi delovnimi močmi se sprejme. Šuman, Sv. Marjeta ob Pesnici. 1044

Rabim vinčarja s 1. novembrom, 3—4 delovne moči. Vpraša se pri Vinko Pernat, Ptuj. 1047

Starejšo samostojno gospodinjo za manjše posestvo iščem takoj. Metličer, Grobelno. 1046

Mizarskega pomočnika-začetnika, nekadilca, takoj sprejme mizar Joško Stante, Razvanje 51, p. Hoče pri Mariboru. 1050

POSESTVA:

Štiristanovanjska hiša se proda. Naslov v upravništvu. 1032

Kozole, dobro ohranjen, šest oken, ugodno na prodaj. Naslov pove uprava »Slovenskega gospodarja«. 1037

RAZNO:

Potrebščine za nove sv. maše: papir za okraske, rože, papirne servijete, slovenske trake, črke za napise na slavolokih itd. v Cirilovi v Mariboru in Ptuju.

Posteljne odeje, res dobro prešite (domač izdelek), od najfinjejše do najcenejše kvalitete (od 70 din naprej), izgotovljeno posteljno perilo, zglavnike, tuhne, koče, slamarice, gradl za madrace, puh in perje vedno v veliki izberi pri A. Stuhec, specialna trgovina — izdelovanje posteljnih odelj. Maribor, Stolna ulica 5. 1051

Slovenski fantje in dekleta! Najlepši izlet v nedeljo popoldne je gostilna »Lipov dvor« pri mostu v Dogošah 35. Vino domačega pridelka. Otilija Lešnik-Maher. Tu se tudi proda dobra kobila in krava na novi dojvi. 1052

Zopet novi ostanki »Pri starinarju«, Koroška cesta 6. Syla, delen, cajg, tiskovina od 4.50 din, žamet, oxford, srajce, hlače, oblekce, predpasniki, rjava, plavo, belo platno, postelje, omare, stoli. 1048

Nič me ne skrbli, saj oblečem celo družino z močnimi oblekami in čevlji zelo poceni v manufakturi »Grajske starinarne«, Maribor, Vetrinjska 10. 1049

Obiščite našo trgovino! Mi Vam bomo postregli z lepim, trpežnim in cenениm blagom. Srečko Pihler, Maribor, Gospaska 5. 943

Odšel je desetletni Franc Breznik. Kdor ga izsledi, naj takoj javi na župnišče Marija Snežna. 985

Gospodinje pozor! Dobro olje lahko izdelate in plačate od litra 1 din, tudi zamenjam in menjam zrno, kupujem rips po dnevnih cenah. Pri oljarni Grašič, prej Večernik, Jelovec, Maribor. 990

Krep-papir en gros v Cirilovi Maribor-Ptuj

Pozor krošnjariji in krojači! Oddam večjo množino kamgarnov za moške obleke po izpod tovarniških cenah. Oglejte si zalogo pri Razpoljalnici »Kosmos« Maribor, Kralja Petra trg, v palači Pokojninskega zavoda. 1039

Suhri rips, sončnice in bučnice zamenjajte za prvovrstno olje v trgovinah Senčar, Mala Nedelja, Ljutomer in Štrigova. 869

Staro železo, litnine, kovine, dele strojev kupim in plačam najboljše. Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. 1015

Lampijoni in vse druge potrebščine za veselice v Cirilovi v Mariboru in Ptaju.

Dveležni blagajni, ena majhna in ena velika, se prodasta. Na ogled v pisarni »Ljudske pomopomoči« v Mariboru, Grajski trg 7. 1036

Moštna esenea, izvrstni izdelek za izdelovanje jako dobre in zdrave pižače z izvrstnim okusom. Cena steklenici 20 Din. Dnevna razpoljalitev. Trg. Ivan Pečar, Maribor, Gospaska ulica 11. 940

Dober jabolčnik proda Martin Sotler, Sromlje-Brežice. 1003

Baklje za obhode v Cirilovi v Mariboru in v Ptaju!

Kmetje! Zamenjajte rips in drugo oljnato seme v tovarni olja v Mariboru, Taborska ulica 7, južna stran mosta. 929

»MOSTIN« za napravljanje izvrstne domače pižače. Steklenica po 20 Din. Drogerija J. Thür, Maribor, Gospaska ulica 19. 883

Vrvico (špago) kupujte v Cirilovi v Mariboru in Ptaju!

Cunje, krojaške odpadke, star papir, ovčjo volno, dlako arovce, staro železje, kovine, baker, medenino kupi in plača najboljše: Arbeiter, Maribor, Dravska ulica 15. 536

Cement, glasovito Bohnovi strešno opeko, kruzo, banatsko pšenično moko, manufakturino in špecerijsko blago na veliko in malo, nudi po izredno ugodnih cenah E. Zdolšek, trgovina z mešanim blagom, Sv. Jurij ob južni železnici. 428

Slovenske trake vseh velikosti, navadne in svinlene, z napisu in brez napisu, naročajte v Cirilovi v Mariboru in Ptaju!

Opeka zopet naprodaj, tudi v zameno za drva. Ciglarna, Kamnica, Maribor. 987

Stiskalnica, kompletna, za izdelovanje bučnega olja, z mešalnico in ponovo za praženje poceni prodam. Karl Černej, Fram. 1001

O S T A N K I
mariborskih tekstilnih tovarn: Paket »Serija H« vsebujoč 16—21 m prima oxfordov, cefirjev in touringov za posebno močne moške srajce v najlepših vzorcih. Paket »Serija M« vsebujoč 16 do 21 m pralnega blaga za ženske obleke, dečeve, kretona, druka, delena, crepa in polsvile za bluze in obleke v izbrano lepi sestavi. Paket »Serija Z« vsebujoč 3 m dobrega sukna za moško obleko, ženski kostum, oziroma plašč. Vsak paket poštne prosto samo 136 Din. Serijo H in M pošiljam tudi mešano, vsakega pol. Neprimerno zamenjam. Pišite takoj: Razpoljalnici »Kosmos«, Maribor, Kralja Petra trg.

Obiščite VI. MARIBORSKI TEDEN

od 31. Julija do 8. avg. 1937

50% popusta na železnicah in parobrodih od dne 29. julija do 10. avgusta 1937.

Velika gospodarska in kulturna revija!

Industrija — Tekstil — Obrt — Trgovina — Kmetijska razstava — Prva fitopatološka razstava — Pokušnja vin — Zgodovina — Umetnost — Grafična razstava — Tuški promet — Akvaristična razstava — Kuncereja — Golobarška razstava — Razstava malih živali — Modna revija — Mednarodni plesni turnir — »Sen kresne noči« na prostem — Koncerti — Kongresi — Sportne prireditve — Veselični park na razstavišču

Mariborski otok, najlepše kopališče v Jugoslaviji
Zeleno, romantično Pohorje
Vinorodne Slovenske gorice
Gostoljubni, lepi Maribor
V a s v a b i j o !

Pozor, gostilničarji!

Kozarce, steklenice za vino, posodo
iz porcelana kupite najceneje v veletrgovini

Ivo Andrašič

Maribor, Vodnikov trg 4.

Obiščite nas, dokazali Vam bomo, da imamo najnike
in za gostilničarje izjemne cene!

Vse vrste štampiljki

za urade, trgovce, obrtnike in privatnike
naročajte v Cirilovih knjigarnah Maribor
in Ptuj.

Kmetje, pozor!

Mlin Rosenberg, Maribor, zopet zamenjava.
Prvovrstna moka in visoki procenti.
Poskusite!

Če pridete v Maribor,

se prepričajte, da kupite vsake vrste
špecerijsko blago

vedno najcenejše in najboljše pri
staroznani tvrdki

1031

Weis Josip

Maribor, Aleksandrova cesta 29

Velika prodaja

moških nogavic od 3—10 Din, moških sraje od
18—28 Din, moških spod. hlač od 10—20 Din in
vse drugo blago po tako nizkih cenah kupite pri
Trpinu, Maribor, Vetrinjska 15.

Vsi, ki potujete,

ne pozabite na

novi vozni red!

Veljaven od 21. maja 1937.

Vozni red v lepi žepni izdaji stane samo
2 Din (po pošti je poslati naprej Din 2.50
v znamkah). Preprodajalci dobijo prime-
ren popust. Naročila sprejema:

TISKARNA SV. CIRILA, MARIBOR.

Kupujte pri naših inserentih!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Sprejema **vloge na knjižice in tekoči račun** proti **najugodnejšemu obrestovanju**. **Najbolj varna** naložba denarja, ker **jamči za vloge** pri tej hranilnici **Dravska banovina** s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

27

V S A K P R E V D A R E N S L O V E N S K I G O S P O D A R

Z A V A R U J E

S E B E , S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

V Z A J E M N I Z A V A R O V A L N I C I 92
v LJUBLJANI

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice.

GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

KRAJEVNI ZASTOPNIKI V VSAKI FARI!

Denar naložite najbolje in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski

Gosposka ulica 23

v Mariboru

registrovana zadruga z neomejeno zavezo.

posojilnici

Ulica 10. oktobra

Hranilne vloge se obrestujejo po najugodnejši obrestni meri.

Stanje hranilnih vlog Din 53,000.000.—.